LAHOLMS TIDNING

N:R 189. ÅRG. 20. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. FREDAGEN DEN 17 AUGUSTI 1951 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 15 öre.

Aneurin Bevan, som på grund av sin opposition mot Attlee måste avgå som Englands arbetsminister, semestrar f n. tillsammans med sin fru vid Adriatiska havets solbelysta kuster i Jugoslavien. Här ses ● mr och mrs Bevan tillsammans med en jugoslavisk tolk (t. v.) i staden Opatija.

Polisintendent Zetterqvist:

Kejnekommissionen har förbisett viktiga fakta i sin utredning

STOCKHOLM (TT)

Kejnekommissionen har förbisett det självklara faktum att sinnesundersökningen av Tore Svensson endast ingick som ett led — och ett nödvändigt första led — i lösdrivarbehandlingen, framhåller polisintendent Zetterqvist i sitt på torsdagen överlämnade yttrande till J. O. Ordern skulle, om jag jag själv utfärdat den och underskrivit densamma ha innehållit: Svensson skall omhändertagas för lösdriveri och sinnesundersökas, fortsätter hr Z., och meddelar att han muntligen delgav chefen för lösdrivarroeln, kommissarie Evaldsson, ordern, varför denne vidarebefordrade den till tjänstgörande överkonstapel där.

Zetterqvist och Evaldsson var ense om att Svensson inte borde underkastas lösdrivarbehandling utan föregående sinnesundersökning, enär de hade den uppfattningen att Svensson var psykiskt abnorm, en asocial psykopat, som måste sinnesundersökas enligt paragraf 8 i lösdrivarlagen. Vid vidarebefordrandet av ordern fann Evaldsson inte skäl att informera överkonstapeln närmare om fallet, vilket inte heller var nödvändigt, utan gav endast order om Svenssons omhändertagande för den som ett första led i lösdrivarbehandlingen ingående sinnesundersökningen. Överkonstapeln uppfattade ordern på det viset. Ehuru överkonstapeln hörts av kommissionen har han inte hörts om omständigheterna kring utfärdandet av den spaningspromemoria, som kommissionen funnit sig föranlåten att nu extenso återge i utredningen, vartill anledningen enligt hr Z:s uppfattning inte kan ha varit någon annan än att kommissionen härigenom ansett sig kunna prestera ett bevis för sitt antagande att det varit fråga om ett omhändertagande för sinnesundersökning och ej för lösdriveri. Hur kommissionen kunnat komma till den uppfattningen är så mycket egendomligare som den genom både Svensson och Evaldsson upplysts om att S. skulle häktas för lösdriveri.

Intendent Zetterqvist polemiserar i fortsättningen mot kommissionens uppgift att han liksom statsrådet Quensel skulle haft den uppfattningen att Svensson genom intagning på sinnessjukhus skulle få vård för den kroppsliga åkomma, som han eljest [illegible]digheter i Stockholm skulle säkerligen, sedan de blivit känt att Svensson fortsatt sitt parasiterande levnadssätt, ha innan frågan om hans häktande för lösdriveri tagits upp och utan hänsyn till framställning härom från Quensel låtit underkasta honom psykiatrsk undersökning. 1948 års lösdrivarutredning var vid tiden för Svenssons omhändertagande inte heller obekant för polisen, som haft att yttra sig därom. De rekommendationer utredningen gav för framtida lösdrivarbehandling var så klara och entydiga, att det skulle varit felaktigt att ej ta hänsyn till dem.

Av kommissionens utlåtande kan man lätt få det intrycket, skriver hr Z. avslutningsvis, att den vill lägga mig till last att ha sökt konstruera fram ett motiv för Svenssons omhändertagande för att därigenom tillmötesgå fru Svensson och Quensel. Något sådant motiv behövde sannerligen inte konstrueras. Statsrådet Quensels ingripande har inte i något avseende inverkat på den behandling polisen låtit Svensson undergå.

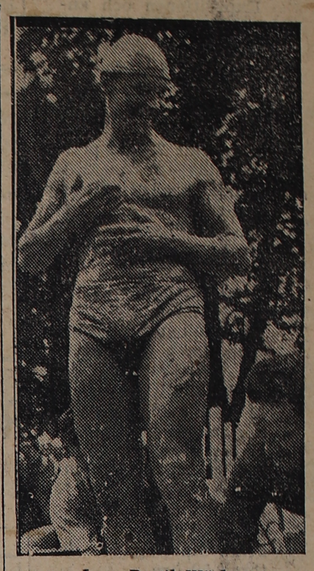

Lars Bertil Wärle,

Båda svenskarna klarade den svåra kanalsimningen

DOVER. (TT)

De båda svenska deltagarna Lars Bertil Wärle och Sally Bauer var bland de 16 av 20 startande som kl 22 både fullföljt den krävande långdistanssimningen. Två deltagare — Eileen Fenton, England, och Alain Louis Lombard, Frankrike, tvingades ge upp kampen. Kl. 22 fanns endast danskan Jenny Kammersgaard och Antonio Abertondo från Argentina kvar i vattnet.

Wärle gjorde en strålande prestation och höll sig hela tiden främst i huvudklungan. Med tiden 13 timmar, 28 minuter kom han på sjätte plats i herrklassen enligt den preliminära prislistan som gjordes upp på kvällen. Närmast efter Hammad och Le Morvan placerade sig fjolårssegraren Rehim, Egypten, före sin landsman Araby och engelsmannen Chapman.

Den fjärde av de 20 deltagarna som landsteg vid Dover var engelskan Brenda Gisher, som med tiden 12 timmar, 43 minuter satte upp ett nytt damrekord och genom segern får motta 1,000 pund liksom herrklassens segrare, Hammad.

Människomassan som väntade vid kajen i Dover hejade vilt när Sveriges Sally Bauer anlände. Efter 15 timmar i vattnet måste svenskan hjälpas i land från barkassen som förde henne in till hamnen från den plats på kusten där hon steg i land. Eskorterad på båda sidor stapplade hon till den väntande bilen, där hon biföll fotografernas begäran om posering. Hon klagade för smärtor i benen och hade all möda i världen att få fram ett leende inför fotograferna.

Skådespelare på kusligt äventyr

Sture Lagerwall, Gustav Wally och dennes bror direktör Bertil Wallenberg var natten till onsdagen ute för ett kusligt äventyr på Jungfrufjärden. De var i båt på väg till Smådalarö och hade startat från Knävelskär kl 23,00 när de efter en halvtimma fick motorstopp mitt på fjärden. Belysningen slocknade och båten dansade vilt i den krabba sjön. I fyra timmar drev de redlöst i mörkret och vågorna slog ideligen över båten. Vid ett tillfälle var båten ytterst nära att rammas av ett handelsfartyg, som strök tätt intill utan att observera de nödställda. Först vid 4-tiden på morgonen hade de funnit motorfelet och kunde styra in till Smådalarö, där de kom i land vid halv femtiden, frusna och genomblöta.

Båt med skolbarn rammades på Rhen

FRANKFURT. (TT—DPA)

En motorbåt med bortåt ett femtiotal skolbarn ombord rammades på torsdagen av ett lastfartyg på Rhen och sjönk genast. Alla de ombordvarande räddades utom en 8-årig pojke, men flera av dem blev skadade och måste föras till sjukhus.

Våldsam skräll i oljeraffinaderi

BATON ROUGE, LOUSIANA. (TT — Reuter)

En våldsam explosion inträffade på torsdagen i en anläggning för behandling av nafta inom Esso Standard Oils raffinaderi i Baton Rouge. Detonationen skakade hela staden, och massor av fönsterrutor sprängdes. Fem personer lär ha blivit skadade men några närmare detaljer har ännu inte stått att erhålla.

HÄLSINGBORG: Tonfisken — havets storvilt — tycks ha utsikt att så småningom komma i åtnjutande av samma skydd som sedan länge tillkommer t. ex. kräfta och laxöring, meddelar arkitekt Mogens Mogensen i Hälsingborg.

Golfströmmen försvunnen?

OSLO (TT — NTB).

Golfströmmen tycks faktiskt ha försvunnit, förklarar befälhavaren på norska amerikafartyget Stavangerfjord, kapten Leif Hansen. Han berättar att man de tre sista dagarna innan fartyget kom fram till Bergen från New York hade någonting så ovanligt som motström, och att vattentemperaturen höll sig mellan 10 och 12 grader i farvatten där Golfströmmen annars brukar garantera en temperatur på 14 à 15 grader.

Rå barnmisshandel av onaturlig fader

KÖPENHAMN: Ett fall av ovanligt rå barnmisshandel undersöks för närvarande av polisen i Aarhus. 27-årige matrosen Peder Lind står inför rätta och man kommer att begära hans häktning. Lind som är gift har i äktenskapet två tvillingar och det är den ene av dessa — en pojke vid namn Freddy — som en längre tid varit utsatt för den grymmaste misshandel. Som orsak till misshandeln har angetts att Freddy var lik modern medan den andra tvillingen, som liknar fadern, inte alls utsatts för faderns övergrepp.

Det var pojkens moder som i förtvivlan över den senaste misshandeln såg sig nödsakad att gå till polisen. Under det att fru Lind på tisdagskvällen hade gått på en biograf, hade mannen passat på att misshandla pojken, som hon innan hon gick hade lagt i sin säng. Pojkens ögon var blå och svullna efter slagen.

Den onaturlige fadern hade böjt pojkens fingrar tillbaka, den ene efter den andre, så att hans händer var blå och svullna. Han var dessutom slagen över hela kroppen.

Modern har ofta måst sända pojken hem till sina föräldrar, därför att mannen inte kunde låta bli att slå och plåga honom. För en månads tid sedan hade fadern kommit hem under semestervistelse och passat på att hämta pojken hos sina svärföräldrar, samt då misshandlat honom så att när modern senare kom hem, fann hon pojken liggande i sin säng nedsmord med blod.

En kväll måste modern taga pojken med sig in i ett annat rum för att sova tillsammans med honom på golvet.

Mannen hämtade honom emellertid in igen och tvang honom till att sitta vaken hela natten i sin säng. Var gång som den stackars pojken höll på att falla i sömn fick han pisk.

Den lille pojken har varit hos en läkare som betecknar den misshandel pojken varit utsatt för som ytterst allvarlig. Själva skadorna har i och för sig inte varit av livsfarlig art. Pojken har emellertid blivit fullständigt hysterisk av skräck. Som tidigare nämnts kommer polisen att i dag begära mannen häktad på grund av den onaturliga behandlingen mot pojken.

Betydlig utbyggnad av den svenska marinen

STOCKHOLM. (TT)

Marinförvaltningens anslagsäskanden för budgetåret 1952/53 som nu av överbefälhavaren översänts till kungl. majt, präglas beträffande flottans fartygsbyggnader helt av det ombyggnadsprogram för budåret 1952/58, som ämbetsverket redan ingivit.

Denna sexårsplan till ny- och ombyggnadsprogram för flottan upptar bl. a. 4 jagare av modifierad Öland-typ för eskadrarna, som ersättning för jagarna Malmö och Karlskrona samt för kryssaren Gotland, 18 motortorped-motorkanonbåtar av typ T 101 som planenlig komplettering av eskadrarna och 15 motortorpedbåtar av typ T 2, som ersättning för motortorpedbåtarna T 15—31, 3 ubåtar av Hajen-typ, som ersättning för 3 äldre ubåtar, 1 minfartyg av ny typ, som ersättning för Clas Fleming, och 12 minsvepare av typ M 51, som ersättning för 12 äldre minsvepare. För att snarast möjligt täcka det aktuella behovet av ubåts-, jakt- och eskortfartyg har också föreslagits en ombyggnad av äldre jagare och kustjagare till s. k. fregatter.

Utöver de fartyg, som medtagits i sexårsplanen, begär marinförvaltningen också beställningsbemyndiganden för minutläggare till kustartilleriet samt trängfartyg för flottan och kustartilleriet.

Bl. a. behöver kustflottan en ny proviant- och vattenbåt.

För både flottan och kustartilleriet äskas också medel för anskaffning av nya vapentyper av olika slag. Bl. a. är det nödvändigt att marinens närluftvärn ökas och effektiviseras, med hänsyn till det moderna flygets stora hastigheter, robotvapen m. m. Teknisk utbildnings- och övningsmateriel tillmätes stor betydelse för att i snabbare takt kunna möjliggöra en nödvändig effektivisering av utbildningen. Dessutom äskas medel för en viss allmän förstärkning av kustartilleriet.

Härutöver begär man medel för beredskapsunderhåll av marinens materiell. Marinförvaltningen påpekar bl. a. att en ev. nedskärning av dess förslag skulle få följande konsekvenser: Antalet rustade fartyg och båtar, kustartilleribatterier för övningar samt övrig utbildnings- och övningsmateriel måste minskas, vilket kommer att sänka utbildningsnivån och beredskapen. Ytterligare fartyg måste läggas upp, vilket medför en betänklig försvagning av marinens krigsberedskap.

40,000 värnpliktiga till sista omgångens repetitionsövningar

STOCKHOLM. (TT)

Under årets repetitionsövningar inkallas sammanlagt 125,000 man i omgångar på 15,000 à 20,000 man gör 30 dagars utbildning. Till den femte omgången, som är den största, och som utbildas från början av september till början av oktober, inrycker dock omkring 40,000 värnpliktiga.

Som avslutning på september månads repetitionsutbildning anordnas en större arméfälttjänstövning. Förband från hela landet utom övre Norrland och Gotland samlas härvid till sydvästra Sverige.

Ett villkor för att denna arméfälttjänstgöring skall kunna genomföras planenligt är att behovet av motorfordon kan fyllas. Medel har erhållits för köp av fordon till repetitionsövningarna. Under femte repetitionsomgången räcker dock inte dessa köp av fordon utan därutöver måste cirka 2,000 motorfordon hyras. Viss förhyrning kommer alltid att bli nödvändig för att täcka sådana extra behov som uppstår vid en fälttjänstövning. Arméns motorfordonspark i fred kan nämligen av ekonomiska skäl ej göras så stor. Det är av väsentlig betydelse att den nu aktuella hyrningen kan genomföras.

De fordon som behövs är motorcyklar 120 kbcm och större, personbilar, skåpbilar, hjultraktorer och lastbilar. Fordonen bör inte vara äldre än 1945 års modell.

Dryga straff för abort

UPPSALA. (TT)

Rådhusrätten i Uppsala avkunnade på torsdagen dom i målet mot storabortören Harry Vallentin Karlsson och tio i aborthärvan inblandade uppsalabor. Karlsson dömdes till tre års straffarbete.

En kvinna på vilken han företagit ingrepp dömdes till två månaders fängelse villkorligt och fem personer som fungerat som förmedlare fick villkorliga domar från en till tre månader. Tre av de åtalade frikändes.

Samtidigt som domarna i detta mål meddelades började på torsdagen ett nytt abortmål. En parkettläggare är åtalad för fosterfördrivning och ytterligare 13 personer är inblandade.

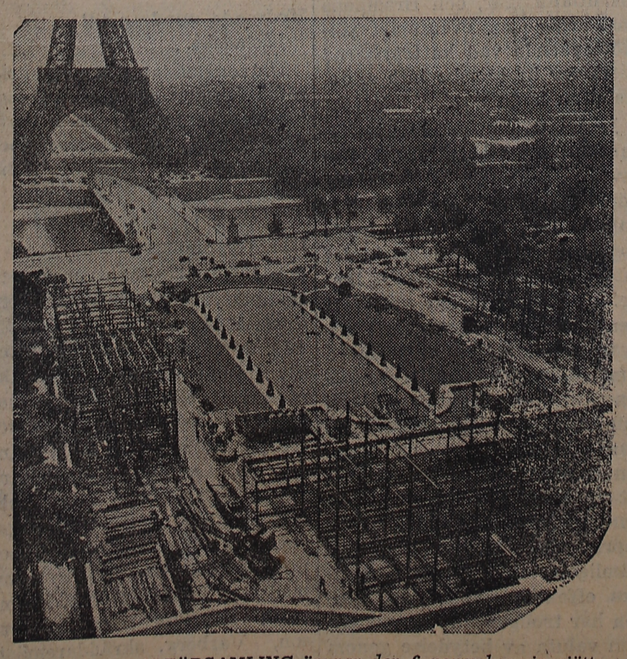

FN:s GENERALFÖRSAMLING öppnar den 6 november sin sjätte session i Paris. Det är andra gången Frankrike står som värd för FN:s generalförsamling. 1948 hölls konferensen i Palais Chaillot och nu håller ytterligare lokaler på att byggas för att ta emot konferens- och sekretariatpersonal. Här en bild från nybyggnadsarbetet vid Palais de Chaillot i Eiffeltornets skugga.

Häftiga strider pågår medan freden diskuteras

TOKIO. (TT—Reuter.)

Det underutskott till eldupphörkonferensen som skall försöka enas om en buffertzon och därmed göra slut på dödläget i Kaesongförhandlingarna kommer att bestå av två officerare från vardera sidan.

Det första sammanträdet, som äger rum på fredagen, omges med större sekretess än plenarförhandlingarna. Dessa har uppskjutits så länge underutskottet är i verksamhet. En FN-talesman säger att han inte har en aning om hur lång tid det kan ta.

Antalet allierade journalister vid utskottets sammanträden har reducerats högst betydligt. Meningen är att utskottet skall nå resultat, inte ägna sig åt propaganda, framhåller talesmannen.

Amiral Joy utnämnde generalmajor H. I. Hoode till en av delegaterna i underutskottet, Den andres namn skall offentliggöras på fredagen. De assisteras av överste Mudgett, stabsofficer i åttonde armén, och löjtnant Underwood, som skall tjänstgöra som tolk.

General Nam Il har som sina delegater utsett den nordkoreanske generalmajoren Sang Cho och den kinesiske generalen Hsien Fang, den senare har varit Nam Il:s närmaste man under förhandlingarna.

Åttonde armén rapporterar kraftigt kommunistiskt motstånd på västfronten vid Korangpo. På andra frontavsnitt förekom endast skärmytslingar.

FN:s flygstyrkor har gjort upprepade häftiga anfall mot nordkoreanska mål. Under onsdagen gjordes inte mindre än 700 uppstigningar trots dåligt väder.

PRAG: Pietro Nenni, generalsekreterare i de italienska vänstersocialisternas parti och vice ordförande i världsfredsrådet, kom på torsdagen till Prag för att [illegible] på läkarvård, meddelar den tjeckiska telegrambyrån Ceteka.

Frontsoldater tog livet av officer

WASHINGTON (TT — Reuter).

Försvarsdepartementet har beskyllt två f. d. frontsoldater för att ha bragt en officer om livet i Italien. Det förefaller dock omöjligt att ställa dem till ansvar för detta i Amerika, då mål inför amerikansk domstol inte kan tas upp för handlingar som begåtts på områden utanför amerikansk jurisdiktion. Inte heller kan de nu ställas inför krigsrätt.

Lapparna tar flyg i anspråk

KIRUNA. (TT)

Flyget börjar nu användas vid samefamiljernas flyttninagr. I dagarna har samen Per Persson-Labba flyttat upp till sitt sommarvistelse med flyg. Fyra vuxna, ett barn, två hundar och c:a 200 kg packning stuvades in i planet vid Luossavaara. 25 minuter tog resan, som eljest skulle ha krävt tre dagsmarscher.

Engelskt luftskepp störtade Besättningen blev oskadd

CARDINGTON (TT—Reuter)

Det brittiska luftskeppet Bournemouth störtade på torsdagskvällen på ett hus i närheten av Cardington under en provtur. Det var Storbritanniens första luftskepp sedan 1930.

Luftskeppet var ute på sin andra flygtur och hade varit i luften endast en och en halv timme då olyckan inträffade. Man tror inte att några offer har krävts.

Senare meddelas det att luftskeppet gjorde en nödlandning på taket till en gymnastiksal på ett flygfält. Besättningen klarade sig oskadd och luftskeppet blev endast obetydligt skadat.

Luftskeppet som är omkring 35 meter långt och rymmer 45.000 kubikfot gas kan göra en hastighet av över 60 km/tim. Dess närmaste föregångare 101 störtade 1930 och brann upp.

Vädret

Landdistrikt: Svag till måttlig vind mellan väst och sydväst. Först växlande molnighet och möjligen någon enstaka regnskur, under fredagen övervägande vackert väder. Något varmare.

Sjödistrikt: God till frisk bris, först västlig senare sydvästlig. God sikt.

Allmänna utsikter för lördagen och söndagen: Vind mellan syd och väst. Uppehållsväder men m[illegible] söndagen opålitligt med b[illegible] de västra delarna. Något var[illegible]re.

Laholms Tidning

Smedjegatan, Laholm

Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser fr.o.m. den 21 april 1951:
Före text 25 öre pr mm.
Textsida 27 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 29 öre pr mm.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 22 öre pr mm.
Annonser placeras ej på första sidan.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- och födelseannonser 6:50 kronor.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 50 öre.

Prenumerationspriser 1951:
Halvår 13:75, kvartal 7:25, månad 2:65.
Lösnummer 15 öre.

Bror Allan Svensson, Köpinge, Laholm, har sökt tillstånd att med en i Köpinge av Laholms socken stationerad personbil utöva beställningstrafik för personbefordran. Ansökningen avser övertagande av det Ebbe Gerhard Svantesson, Köpinge, Laholm, meddelade tillståndet till dylik trafik. Trafikföretag och andra, som beröras av ansökningen, äga att inom 8 dagar, räknat från den dag, denna kungörelse intagits i denna tidning, avlämna skriftliga yttranden till landsfiskalen i Laholms distrikt, hos vilken handlingarna hållas tillgängliga.

LÄNSSTYRELSEN.

Gunnar Ragnar Nilsson i Skottorp har sökt tillstånd att i avhonom utövad beställningstrafik för godsbefordran utbyta lastbilen N 1639, lastande 4.000 kg., emot en lastbil om högst 5.000 kgs lastförmåga. Trafikföretag och andra, som beröras av ansökningen, äga att inom 8 dagar, räknat från den dag, denna kungörelse intagits i denna tidning, avlämna skriftliga yttranden till landsfiskalen i Skottorps distrikt, hos vilken handlingarna hållas tillgängliga.

LÄNSSTYRELSEN.

Gösta Erik Vilhelm Olsson, Skogaby, Laholm, har sökt tillstånd att med Skogaby av Laholms socken såsom stationsort bedriva uthyrningsrörelse med en personbil. Trafikföretag och andra, som beröras av ansökningen, äga att inom 8 dagar, räknat från den dag, denna kungörelse intagits i denna tidning, avlämna skriftliga yttranden till landsfiskalen i Laholms distrikt, hos vilken handlingarna hållas tillgängliga.

LÄNSSTYRELSEN.

Tack

För vänlig hågkomst på min 75-årsdag ett varmt och hjärtligt tack

Neta Jönsson.

Brante Källa

DANS söndagen den 19 aug. Musik av Almqvists orkester.

Lediga platser

Biträde

önskas till barnbespisningen i Kattarps folkskola. Hänvändelse kan ske till ordf., tel. 172 Kärragård, eller överläraren, tel. 504 Laholm.

GLASÖGON

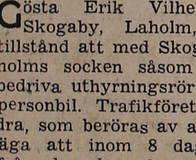

Säker utprovning.
Recept exp. snabbt.

William Jönsson
Tel. 16 Örkelljunga.

KARSEFORS

MÅNSKENSAFTON lördag den 18 aug. kl. 20—24. Musik av BERTIL SVENSSONS populära orkester från Halmstad.

OBS.! Nästa lördag säsongavslutning.

Zigenarläger i Edenberga

(Ränneslövsvägen).

DANS lördagen den 18 d:s kl. 20—24 och söndagen den 19 kl. 19—23. Musik av Taikons zigenarkapell från Göteborg. Uppträdande båda kvällarna kl. 10.30 av zigenarflickorna.
Inträde: 1:50, fri dans.

Fågelsångs Festplats

DANS lördag 8—12.

Musik av HARMONIS orkester med refrängsångerska.

Damernas timma — Damer fritt inträde.

Restaurant HAVSBRUS, Skummeslövsstrand

DANS lördagen kl. 20.00—24.00. Ingmars orkester.

DANS onsdagen kl. 20.00—23.00. Nils Henrys orkester.

Ramshall

DANS lördagen den 18 aug. kl. 20.00—24.00.

För musiken svarar
RAMBLINGS POPULÄRA ORKESTER.

Pershög - Båstad

DANS lördagen kl. 20—24. Kl. 22.15 uppträdande av universalartisterna ALLDOFS, komb., varieté- o. cabaréprogram enastående i sitt slag. Nils-Henrys orkester. Obs.! Vanl. dansinträde.

MELLBYSTRANDS HAVSBAD — STRANDHOTELLET

SÄSONGAVSLUTNING

Lördag dans JAN KORWINS ENSEMBLE

Söndag skördefest. Samling precis kl. 8.

Bordbeställn. Mellbystrand 12.

Ahla SLU-avdelning

håller ordinarie månadsmöte å Snapparps pensionat söndagen den 19 aug. kl. 19.30. Efter mötesförhandlingarna samkväm med musik av Allan Knutsson & Co. Alla SLU-are välkomna

Styrelsen.

Till salu

El-spisar,

Helios, 4 plattor, 220 och 380 volt, för omgående leverans.

IVAR OLSSONS ELEKTRISKA
Tel. 15 Skottorp.

Lågtryckspanna

ny, säljes av en händelse till reducerat pris.

Laholmsortens Lantmannaförening
Tel. 25 o. 425.

Potatisupptagare,

Roulett, beg. men i prima skick till salu

Laholmsortens Lantmannaförening
Tel. 25 o. 425

Ko,

3:e kalv, till salu. Gunnar Sebelius, Ysby. Tel. 112 a.

Ett parti björk- o. barrved

cirka 400 m., beläget vid landsväg i skog nära Våxtorp, till salu. Event. spekulanter kan anmäla sig skriftligen till "Ved, cirka 400 meter", Laholms Tidning, Laholm.

Platssökande

Bokförare

önskar plats på Lantmannaförening, eller liknande företag. Villig att vid behov deltaga i annat arbete. Svar till "Bokförare", Laholms Tidning, Laholm.

En sydhallänning

kan inte gärna vara utan LAHOLMS TIDNING.

så gör oss — och honom — tjänsten att rekommendera LT.

Tågtider

vid
LAHOLMS STATION
t. o. m. 31 augusti 1951.

Ankommande tåg från:

Pt	Halmstad	6.39
Pt	Hälsingborg	7.21
Pt.	Varberg (Hässleholm)	8.39
Pt	Malmö Hälsingborg	9.49
Pt	Halmstad (Hässleholm)	9.54
St	Stockholm Göteborg	10.16
St	Malmö (Hälsingborg)	10.18
Pt	Halmstad	11.20
Pt	Malmö Hälsingborg	11.45
Pt	Göteborg (Hässleholm)	13.30
Pt	Malmö Hälsingborg	15.11
Pt	Göteborg (Hässleholm)	16.08
Pt	Hälsingborg	16.24
Pt	Göteborg (Hässleholm)	17.54
Pt	Malmö Hälsingborg	18.05
St	Oslo Göteborg	19.13
St	Malmö Hälsingborg	19.29
Pt	Göteborg (Hässleholm)	20.35
Pt	Malmö Hälsingborg	22.05

Avgående tåg till:

Pt	Malmö Hälsingborg	6.42
Pt	Göteborg	7.23
Pt	Malmö Hälsingborg	8.42
Pt	(Göteborg) Hässleholm	9.55
Pt	Hälsingborg	9.56
St	Malmö Hälsingborg	10.19
St	Göteborg Oslo	10.21
Pt	Malmö Hälsingborg	11.22
Pt	Göteborg (Hässleholm)	11.48
Pt	Malmö Hälsingborg	13.32
Pt	Göteborg (Hässleholm, Oslo)	15.14
Pt	Malmö Hälsingborg	16.10
Pt	Halmstad	16.26
Pt	Malmö Hälsingborg	17.56
Pt	Göteborg (Hässleholm)	18.07
St	Malmö (Hälsingborg)	19.16
St	Göteborg Stockholm	19.31
Pt	Hälsingborg (Malmö, Astorp) [1]	20.37
Pt	Halmstad (Hässleholm Varberg) [2]	22.07

[1]) Till Malmö endast Soh.
[2]) Till Varberg natt efter onsd. samt natt före och efter Soh.

LT
DEN 17 AUGUSTI.

Kaffet

Det är mycket möjligt, att kafferansoneringen i dag varit ett minne blott, om statsminister Erlander som avsett i onsdags infunnit sig vid statsrådsbordet. Det gjorde han emellertid inte, och något beslut i kaffefrågan blev det därför ej. Statsrådet Sträng har meddelat, att ransoneringen då skulle ha behandlats av regeringen, men därav blev av nysnämnda skäl intet.

Bland affärsmän m. fl. anses det nu så gott som säkert, att kafferansoneringen står inför sitt slut. Huvudstadstidningarnas kunskapare har rapporterat, att några nya kaffekort icke tryckts. Detta är ett gott tecken, heter det. Tänkbart skulle förstås vara, att de otryckta kaffekorten är en följd av semester bland ransonerare och tryckeripersonal. Det beror ju på hr Erlanders semester, att ransoneringen icke slopats, och då kan det väl också bero på semesterfirande, att kaffekorten icke tryckts. Tendensen att både det merkantila livet och förvaltningsmaskineriet avstannar under semestertiden har blivit allt starkare. Och inom parentes sagt är väl verkningarna härav hittills bara en försmak av hur det skall bli, när treveckorssemestern nu blir genomförd.

Den fasta grunden för ryktessmideriet kring kafferansoneringens ändalykt är dock varken Erlanders förlängda semester eller de otryckta kaffekorten. Det är i stället något vida mer glädjande, nämligen en förbättrad handelsbalans. Under juni visade statistiken för export och import de gynnsammaste siffror, som någonsin noterats under och efter kriget. Förutsättningarna har därmed skapats för en fri kaffeimport.

En annan sak, som kanske också har en viss betydelse för regeringens ställningstagande till kaffet, är event. erinringar från Brasilien. Brasilien har stora kaffelager som det vill sälja, och det kaffedrickande svenska folket är en avnämare, som kan vara värd att bearbeta. Då det uttalats kritik mot regeringen för att den importerat frukt, dansk ost m.m. har den sökt försvara sig med att säga, att dylik i sig själv tämligen onödig import varit nödvändig för att svenska produkter skulle kunna säljas till utlandet. Utrikeshandeln har till stor del blivit detsamma som bytesaffärer. Något har det kanske legat bakom detta påstående, och det är inte uteslutet, att brasilianska regeringen nu dragit fram sådana argument. Starka är de förstås inte. Men svenskar har en benägenhet att falla i farstun för utlänningar, och Brasiliens önskemål och eventuella tillmötesgående vad kaffepriserna beträffar är kanske inte alldeles utan betydelse.

Icke sedan kriget har kafferansoneringen berott på kaffebrist. Kaffe har funnits att köpa för varje land som haft valuta. Och så gott om kaffe som det f. n. finns, skall det inte ha funnits på mycket länge. Mycken strid har det stått om vem det är som varit ansvarig för Sveriges valutabrist, som bl. a. haft kafferansonering till följd. Men nu skall vi inte tvista om den saken. Dock kan det vara tillåtet att fråga, om valutabristen någonsin varit så stor, att ransoneringen varit nödvändig. Det höga kaffepris, som nu länge gällt, har nämligen verkat som en ganska effektiv ransonering. Staten har troligen inte sparat någon valuta av betydelse genom att sätta kaffet på kort. Men ransoneringen har dock betytt en hel del extraarbete för tjänstemän och affärsmän samt besvär för allmänheten.

Kaffe finns som sagt att köpa i de kaffeproducerande länderna, och svensk valuta finns nu att köpa det för. Under sådana förhållanden skulle ett fortsatt kafferansonerande endast vara att betrakta som ett utslag av de maktägandes lusta att bstämma och dirigera den ensklides livsföring. Det höga kaffepriset innebär som sagt för de flesta en ransonering utan kortsystem.

G. B—d.

LAHOLM

Ett bilmissöde

inträffade vid 14-tiden i går vid Trulstorp. En av passagerarna i en personbil som var på väg till Mellbystrand från Laholm råkade stöta upp en av bildörrarna och då föraren skulle stänga den, kom bilen av vägen och ut på en åker, där den stannade strax framför en telefonstolpe. Bärgningsbil måste tillkallas för att dra upp bilen på vägen, men inga skador uppstod.

Vid köp av Radio

eller rep. av densamma hänvänd Eder med förtroende till

LAHOLMS RADIOAFFÄR
(Karl Andréasson)
Östertullsgatan, Laholm.
Tel. 555

Inemot 1,000 detaljhandlare

från hela landet väntas till Sveriges köpmannaförbunds 33:dje årsmöte i Stockholm under dagarna 25—30 augusti. Det blir något av en köpmannavecka i huvudstaden under dessa dagar eftersom förbundets båda största branschorganisationer, Sveriges speceri- och lanthandlareförbund samt Sveriges beklädnads- och manufakturhandlareförbund samtidigt håller sina årskongresser. Till köpmannastämmorna kommer också en representativ församling från näringslivet, myndigheterna, Stockholms kommunalförvaltning, de nordiska grannländernas handel o. s. v. Köpmannaförbundets kongress som inledes den 29 aug. delas i offentliga och interna förhandlingar. Vid de offentliga överläggningarna hålles anföranden av förbundsordföranden, manufakturhandlare Gustaf Ekholm, Stockholm samt av ordföranden i Stockholms köpmannaförbund, direktör Robert Schroff.

Hörbymarknaden

i går präglades av ringa tillförsel, då endast c:a 200 smågrisar salufördes. Efterfrågan var livlig, och samtliga såldes på en kort stund. En kraftig prisstegring noterades, i genomsnitt 5 kr pr djur. De största kostade 74—80, medelstora 65—73, och de minsta 60—64 kr pr st.

Svensk äggnotering

satt av lantbruksförb. för veckan 17/8—23/8. Producentprisområdena i Götaland 295 öre pr kg (föreg. notering 295 öre). Smutsiga ägg betalas med 35 öre lägre pris per kg. Även partiprisnoteringen är oförändrad.

Hedrande uppdrag till båstadsbo.

Universitetets i Bryssel tekniska fakultet har som utländsk ledamot kallat belgiske honorär vicekonsuln, disponenten och verkst. dir. Åke Dahlgren i Båstad.

Hantverkskongressen.

Vid Sveriges hantverks- och småindustriorganisations kongress i Stockholm den 20—21 aug. är till ord. representanter för Hallands hantverksdistrikt utsedda elinstallatör Ernst Ernst Carlsson, Halmstad, trädgårdsmästaren Karl Andersson, Laholm, byggmästare Johan Carlsson, Hyltebruk, red. Birger Johansson, Kungsbacka och byggmästaren Theodor Johansson, Oskarström, med ing. Thure Salfvén, Halmstad, fabrikör Sven Andersson, Varberg, skräddaremäst. A. Carlsson, Lidhult, fabrikör Arvid Olsson, Falkenberg, och fabrikör E. Bruhn, Getinge, som suppleanter.

Familjeryheter

FÖDELSEDAGAR

85 år

fyller i morgon f. lantbrukaren Ludvig Jönsson, Trulstorps ålderdomshem. Jönsson, som är född i Hasslövs socken, var i många år lantbrukare i Kattarp, Laholms landsförsamling. Efter att sedan under några år varit bosatt i Nyby lät Jönsson för ett tiotal år sedan inackordera sig på Trulstorps ålderdomshem.

En vacker
SERIEFÖRSTORING
av barnen eller ett
PORTRÄTTFOTO
av Er själv är alltid en välkommen present.
WENNSTRÖMS EFTR.
Fotograf B. Dahlqvist.
Stat.-gat. 5, Laholm.
Tel. 152.

50 år

fyller i morgon lantbr. Carl Melin, Sanna, Markaryds socken. Hr Melin är född på den gård i Sanna som han inköpte för ett femtiotal år sedan och ännu äger och brukar. Vid sidan om skötseln av sin gård har han sedan en del år tillbaka haft anställning som banarbetare vid SJ. Gemytlig och vänsäll har han gjort sig värderad och avhållen i de vidaste kretsar.

Heders- & Lysningspresenter
God sortering i
Alfr. Lindströms
Guldsmedsaffär, Laholm.

50 år

fyller i morgon möbelsnickare Gunnar Svensson, Åmot, Markaryd. Svensson är född i Ljung by men kom redan i barnaåren till Markaryds köping. Sedan många år tillbaka är han bosatt i Åmot, Markaryd, där han äger och bebor en fastighet som han på sin tid inköpte av sin morfar. Sedan lång tid tillbaka är han anställd vid Bröderna Gustavssons möbelfabrik i Markaryd där han gjort sig känd för stor yrkesskicklighet.

Skapa lycka och hemtrevnad genom MÖBELKÖP hos
Andréns Möbleringsaffär
Laholm

HYLLNINGAR

— På sin femtioårsdag blev. disp. Gustav Persson, Markaryd föremål för omfattande hyllningar. Tidigt på morgonen uppvaktade familjen med blommor och presenter. Från M. F.-avd. överlämnades genom ordf. fabrikör Axel Melin ett bokverk samt en textad adress jämte ett kontant belopp. IOGT-logen representerades av riksdagsman Anders Andersson, fabrikör Sjunne Andreasson och handl. Hilding Carlsson varvid den sistnämnde från logen överlämnade en textad adress jämte ett kontant belopp. Styrelsen för Markaryds mejeriförening uppvaktade med textad adress samt ett penningbelopp, varvid dess ordf. lantbr. Arvid Svensson, Sanna, höll tal. Från vänner i Timsfors och Markaryd överlämnades genom handl. Håkan Håkansson en blomsteruppsats. Mejeripersonalen uppvaktade med textad adress samt en subskriberad penningsumma. Mejeriets mjölkskjutsar överlämnade gemensamt en present. Dessutom uppvaktade ett stort antal enskilda personer, vänner och grannar, med blomsteruppsatser samt presenter av olika slag. En mångfald telegram anlände.

190,000 bönder är nu överflödiga i Västtyskland

Inför 170 tyska och utländska teologer, samlade till internationellt möte i Frankfurt, har västtyske ministern för flyktingfrågor, dr Lukaschek, redogjort för det alltjämt allvarliga flyktingsproblemet i Tyskland. Enligt den allierade Potsdamkonferensen år 1945 skulle sex miljoner tyskar förflyttas från östområdena men i själva verket blev det fjorton miljoner, fast endast något över tolv miljoner nådde levande fram till Tyskland.

Av dessa finns nu åtta miljoner inom förbundsrepublikens område, fyra miljoner i Östtyskland och 315,000 i Österrike. I Västtyskland fattas det f. n. inte mindre än 8 miljoner bostadslägenheter, varav 2 miljoner för flyktingarnas räkning, framhöll statsrådet. Till följd av det hårda skattetrycket kunde bostadsproblemet inte lösas inom närmaste tiden.

Flyktingministern meddelade vidare, att i Västtyskland 30 procent av flyktingarna hade funnit ett uppehälle motsvarande deras forna levnadsstandard, 40 procent hade svårt att klara sig och de resterande 30 procenaten stod alltjämt på bar backe. Särskilt svår var situationen för de 290.000 bönderna bland flyktingarna. Förbundsregeringen kan i gynnsammaste fall skaffa jord åt 100.000 fast än så länge vet inte regeringen hur den skall få fram de miljarder mark projektet kostar. Hittills har 15.000 flyktingbönder fått nya försörjningsmöjligheter. Lukaschek kom till slut in på utvandringsfrågan och betonade att förbundsregeringen inte kunde tänkas främja utvandringen, då Västtyskland är i behov av ung arbetskraft och icke minst fackarbetare. Därenot skulle förbundsregeringen gärna stödja en utvandring av större mått av bönderna, men tyvärr saknade regeringen medel att bekosta den.

Strandhotellet i Mellbystrand avslutar sommaren med dans lördag och söndag. Den sistnämnda dagen blir det skördefest med början kl. 20.

Hishult

Simskolan i Hishult avslutas i morgon lördag med märkesutdelning, promotion o. skämttävlingar. Föräldrar och intresserade hälsas välkomna till denna avslutning.

Verksamhten har varit förlagd till Storsjön, där kommunen förra sommaren lät uppföra en enkel badbrygga. Sammanlagt har 67 elever deltagit i undervisningen och märkesprovet. Följande märken har erövrats:

Kandidater: Viv Turesson, Arne Brorsson, Assar Branting, Lennart Rosenström, Sixten Junefalk.

Silver: Birgitta Olsson, Margot Eriksson, Arne Brorsson, Assar Branting, Leif Andersson, Tony Turesson, Ove Jönsson.

Brons: Margot Eriksson, Erna Olsson, Hely Ursin, Laila Lavesson, Bodil Bengtsson, Inger Ivarsson, Berit Eriksson, Tony Turesson, Arne Olsson, Kjell-Åke Karlsson, Ingmar Andersson.

Järn: Siv Ragneman, Lisa Wiman, Inger Hansson, Gunvi Karlsson, Mona Mossheden, Gunnel Jakobsson, Inger Johansson, Gullbritt Andersson, Bodil Leandersson, Barbro Nilsson, Birgit Persson, Lisbet Hansson, Gully Jakobsson, Ingrid Andersson, Erna Olsson, Eli Ursin, Laila Lavesson, Nils Erik Kjelldorf, Rolf Brorsson.

F. d. giftsmugglarkungen bland New Yorks gangstersocitet Lucky Luciano, som nu åtnjuter sitt otium i hemlandet Italien, tyns ha övergått till mera filantropisk verksamhet. Han bor inkognito på ett förnämt Neapelhotell och är en högt ansedd gäst Det meddelas nu, att Luciano finansierar bygget av ett stort sjukhus på 120 sängar, som man har börjat uppföra i en by nära Vesuvius.

Vattentornet i

och nya bärbalkar invändigt

Ett ovanligt och besvärligt restaureringsarbete.

Ett mindre vanligt byggnadsarbete har i dagarna påbörjats i Laholm, nämligen restaurering av stadens vattentorn. Detta är nu fyrtio år gammalt. Det är en stabil och bra byggnad, som dock inte är fullkomligt okänslig för tidens tand. Det har visat sig att fogningarna börjat ge sig, detta tydligen under inverkan av fukt och frost. Men detta är inte det värsta.

Den stora vattencisternen i tornets övre del vilar på bärbalkar av armerad betong. Fukt har trängt in genom betongen, så att armeringsjärnen börjat rosta. Rosten har därefter börjat spränga betongen, och nu har denna förstörelseprocess pågått så länge, att något måste göras.

Men hur skulle något kunna göras? Det var frågan. Ett dylikt reparationsarbete hör just inte till det lättaste. Laholms stad har för restaureringen vänt sig till en verklig "fackman", Skånska Cementgjuteriet.

— Ja, det är ett mycket besvärligt arbete, säger ingenjör Carl-Otto Aneryd, Skånska Cement, när vi intervjuar honom om tornrestaureringen. Besvärligt utvändigt men allra mest besvärligt invändigt. Den stora cisternen skall nu få ett nytt underlag, och detta måste anbringas, medan det finns vatten i reservoaren. Det är som sagt inte direkt lätt att utföra det arbetet, helst som det är trångt och besvärligt inne i det höga och smala tornet. Vi går tillväga så, att vi tar bort vartannat balkstöd och sätter dit nya, och när detta är gjort, tar vi bort de återstående gamla och ersätter även dem.

Utvändigt skall vi bila ut de gamla fogarna med tryckluft och därefter förse dem med ny fogning. Det är också ett ganska drygt arbete.

Vi utför hela arbetet så att säga som förtroendeuppdrag. Något preciserat anbud har vi vad kostnaden angår inte kunnat lämna. Vi får penetrera problemet efter hand och se vad som måste göras och hur mycket arbete det kommer att kräva. Vi räknar emellertid med att ha slutfört restaureringen den första oktober, vilket för övrigt är rätt nödvändigt med tanke på att det därefter kan bli olämplig väderlek för ett sådant här arbete. Vi har nu 6 man i arbete vid tornet. Det är utvalt folk, för det är som nämnt ett krävande arbete. De som skall klättra längs väggarna på det fyrtio meter höga tornet får ju inte ha anlag för svindel.

Vi har nyss satt i gång med restaureringen, och det är mycket möjligt, att vi måste utöka arbetsstyrkan. Det blir kanske nödvändigt att arbeta i skift och eventuellt får vi skaffa ännu en kompressor.

De ställningar som vi satt upp kring tornet, är av en ny konstruktion, berättar ingenjör Aneryd vidare. Det är en engelsk typ, som vi inte haft förut. Nu sedan träet blivit dyrare, är det billigare att använda rörkonstruktioner, och det är naturligtvis inte någon tillfällighet att sådana uppfunnits i England, eftersom detta land ju är mycket träfattigt.

Hur länge tornet skall stå sig efter denna reparation kan vi inte säga bestämt. Dock är vi övertygade om att våra betong- och fogbruksblandningar skall vara minst lika bra som de, som användes då Laholms vattentorn byggdes för 40 år sedan, säger ingenjör Aneryd till sist.

Petrus.

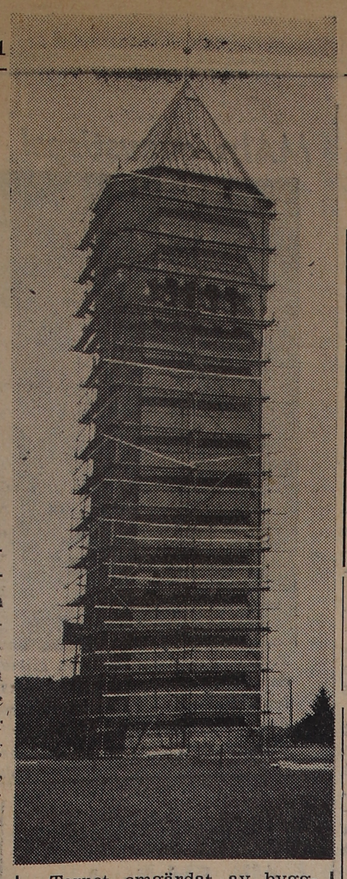

Tornet omgärdat av byggställningar. — Man kan bilda sig en uppfattning om tornets höjd genom att jämföra med skogen nedtill till vänster och ledningsstolpen och granen till höger. För dem, som vill ha matematisk korrekthet vill vi omtala, att tornet är 39,5 meter högt, vartill kommer spiran, som är 4 meter hög, detta enligt vad stadskamrer Hellström varit vänlig nog att utforska åt oss i stadens arkiv.

SLU

Resultat
från tävlingsverksamheten inom Ahla SLU-avd.

Protokollföring: 1. Sven Gustafsson, Ahla 95 poäng. 2. Evy Jönsson I, Ahla 91. 3. Evy Jönsson II, Ahla 90.

Referatskrivning: 1. Sven Gustafsson, Ahla 95,5 poäng. 2. Evy Jönsson I, Ahla 95. 3—4. Evy Jönsson II, Ahla, Maja Lisa Nilsson, Ahla 94,5.

Rättskrivning: 1. Greta Svensson, Nyby 49,50 poäng. 2. Eivor Jönsson, Ösarp 49. 3. Kerstin Karlsson, Nyby, 47,50.

Frökännedom: 1. Ebbe Bengtsson, Köpinge 19 poäng. 2. Sven Gustafsson, Ahla 19. 3. Torsten Nilsson, Ahla 16.

Tävlingsnämnden ber att genom Laholms Tidning få framföra ett tack till bedömarna.

Föräldraansvaret.
Föräldrar! Ert barns lek i trafiken är en utmaning mot ödet. Betänk Edert ansvar.
Företagare! Ni har intresse för frivillig sjuk- och olycksfallsvård i Edert företag. Stöd därför Röda Korset, som har detta som en av sina uppgifter. Överstyrelsens för Svenska Röda Korset postgironummer 900 800.

Gynna LAHOLMS TIDNINGS annonsörer!

Laholm får make up utvändigt

EN ANNONS i LAHOLMS TIDNING ger alltid valuta.

Kvinnomakt och tonkonst

Det kan ej nekas, att kvinnans omedelbara inflytande på den musikaliska utvecklingen hittillsdags varit skäligen obetydlig. Det har egentligen aldrig funnits någon ens nämnvärd, kvinnlig tonsättare, och inom den utövande konsten är det nästan uteslutande sångerskorna, som kommit att spela någon viktigare roll. På det instrumentala gebitet kan t. o. m. i vår tid med dess raska kvinnliga framåtskridande endast ett ringa, visserligen i och för sig betydande fåtal göra anspråk på allvarligt beaktande.

Om alltså musiken själv ej rönt någon anmärkningsvärd kvinnliga påverkan, så äger ett fullkomligt motsatt förhållande rum beträffande dess manliga utövare. Ja, det torde knappast finnas något annat verksamhetsfält, vars bearbetare i motsvarande stort antal låtit kärleken så avgörande ingripa i sitt liv.

Ett synnerligen belysande exempel på detta förhållande erbjuder den franske tonsättaren Herctor Berlioz' levnadsöde, som vi här vill ägna en kortare överblick från denna utgångspunkt.

Med all sin geniala musikaliska skaparkraft och utomordentliga litterära begåvning förenade Berlioz ingen karaktärens fasthet, ingen självkontroll, som under livets stormar kunde leda honom mot ett i lugn överläggning utstakat mål. Under hela livet förblev han en lidelsefull svärmare, som lät sig drivas fram och tillbaka av slumpen och ögonblickets ingivelse utan förmåga att bedöma varken sig själv eller föremålen för sina drömmar efter deras verkliga beskaffenhet. Framför allt behärskades han av ett outsägligt begär efter kärlek och ömhet, ett begär som emellertid i sin fantastiska överdrift aldrig når fram till mer än en tillfällig uppfyllelse och sålunda kastar honom ut i ständigt nya besvikelser och förvecklingar. Hans glädjeparoxysmer omväxlar med den våldsammaste förtvivlan, hans känslor befinner sig i ett ständigt kramptillstånd, som i hans ålders höst skoningslöst utlämnar honom åt lidandet. I sin isolering frammanar han då i fantasien en ljus bild från sin första ungdom, åter vorden "ett stackars tolv års barn med hjärtat krossat av en övermäktig kärlek". som han omtalar i sina Minnen.

I själva verket ser vi Berlioz verkligen redan vid tolv års ålder uppfylld av en brinnande passion. Föremålet för hans ömma känslor var den 18-åriga Eestelle Gautier, som en gång skulle förljuva hans ålderdoms dagar. Skildringen av gossens upphetsning — i B:s visserligen ofta starkt färgade memoarer låter redan ana vad framtiden skulle bära i sitt sköte.

År 1823 presenterade ett engelskt skådespelarsällskap Shakespeares dramer för parispubliken. En av truppens främsta medlemmar var den firade miss Henriette Smithson, och denna gjorde som Ofelia i Hamlet ett överväldigand intryck på den bland åhörarna närvarande Berlioz, som nyss fyllt 21 år. "Hennes inverkan på min fantasi och mitt hjärta kan endast förliknas vid den makt, skalden själv utövade." Vår hjälte inser sina känslors hopplöshet och vandrar omkring liksom i en ständig dvala. Han tillbringar sömnlösa nätter ute i det fria, till dess trötthetenlåter honom medvetslös sjunka ned på gatan. Vid ett anant tillfälle, inne på att kafé, befrias han från sina dystra tankar genom sömnen, med den påföljd att kyparna tror honom vara död och tillkallar polis. Slutligen bemannar han sig emellertid och föresätter sig att låta sitt namn "strå la fram till henne". Medlet skulle bli en konsert med egna kompositioner, vilken också går av stapeln utan att likväl uppfylla sitt syfte. I känslan av sin inbillade triumf skriver Berlioz ett kärleksbrev, vars exalterade form emellertid injagar en sådan skräck hos föremålet, att hon förbjuder sin kammarjungfru att vidare framlämna några epistlar från den unge mannen. Slutligen kommer dock ett närmande till stånd. B. tror sig erhålla en viss uppmuntran, och utropstecknen i hans skriftliga upptecknin gar mångfaldigas. Ett tvärt avbrott inträder emellertid i och med miss S:s hastiga avresa från staden. B. ruvar på självmordsplaner, då med ens ett omslag inträder. Några lika osmakliga som osanna beskyllningar mot den utvaldas karaktär och leverne jagar B:s kärlek på porten lika hastigt som den kommit. I stället upptändes han av hämndens vällust och fördjupar sig i kompositionen av sin fantastiska symfoni, vars slutsats som bekant låter den älskade framträda som kurtisan för att deltaga i häxdansen.

Redan i den allra närmaste

Av fil. d:r Gunnar Norlén

framtiden har B. funnit en ljuv balsam för sin hjärtevånda. M:lle Camilla Moke, en väninna till den bekante tonsättaren och dirigenten Hiller, hade av sin tillbedjare fått höra talas om Berlioz' häftiga förälskelse. Vad var naturligare än att hon vid första tillfälle skulle söka bringa honom på andra tankar! Hon torde knappast ha behövt anstränga sig för att lyckas, och snart känner sig B. förpliktad att för Hiller tillstå den förändrade situationen. Denne bar efter den första förbluffelsen "sitt öde med värdighet och avreste till Frankfurt, önskande mig mycket nöje."

Den avgudade Henriette är nu fullkomligt utplånad ur B:s känslovärld. Hon får vid tillfälle betyg om att vara "hjärtlös", "obetydlig" och omnämnes i ett brev som den "simpla markattan."

Förbindelsen mellan Camilla genomlöper alla stadier av lycksalighet, och då B. sommaren 1829 vunnit det stora rompriset, börjar man redan träda tanken på giftermål närmare och bestämmer t. o. m. när detta skall äga rum. Först måste emellertid B. underkasta sig den med priset förbundna studievistelsen i Italien. Avskedets stund kommer och medför en av de mest hjärtslitande scener av denna art. Vid ankomsten till Rom väntar B. emellertid förgäves på något meddelande från den tillbedda. Han rasar och ger sig så, trots alla föreställningar, i väg tillbaka till Paris för att utröna orsaken. På vägen dit upphinnes han av ett brev från svär modern in spe, som underrättar honom om den hulda Camillas giftermål med pianofabrikanten Pleyel. — "Något fruktansvärt växte fram ur djupet av min själ. Mitt beslut var fattat. Jag måste skynda till Paris för att döda två skyldiga — därefter naturligtvis också mig själv". Han anskaffar en kvinnlig förklädnad jämte en välsorterad vapenarsenal och vill utan att äta eller sova bege sig till Paris. Under några dagar genomför han också detta program, men vid ankomsten till Nizza tar naturen ut sin rätt: ett stadigt mål i förening med ett härligt vårväder skingrar mordtankarna. Han återvänder till Rom, där en munter kamratfest hälsar honom välkommen. —

Om några år återfinner vi B. i Paris. Av en händelse får han höra att miss Smithson återkommit dit men på grund av ett svårt benbrott måst avstå från teaterbanan. Hans känslor för henne återkommer med genom medlidandet fördubblad styrka. Alla bestormanden om giftermål är emellertid fruktlösa, men B:s energi övervinner allt. Han sätter i scen ett förgiftningsförsök inför den älskades ögon och hotar slutligen att avresa till Tyskland — i annat kvinnligt sällskap. Härmed kommer saken till ett avgörande. Föreningen äger rum och efterföljes av den lyckligaste smekmånad.

Endast på den ekonomiska horisonten skymtade tunga moln. Parets samtliga tillgångar uppgick till 300 francs, som B. upplånat bland sina vänner, och däremot stod en skuldsumma på 14,000 francs, som Henriette fört med i boet. Dessa svårigheter avlägsnades först genom den bekanta gåva på 20,000 francs, som Paganini efter att ha åhört en konsert, upptagande Berlioz' berömda orkesterverk Harold en Italie och den Fantastiska symfonien, förärade tonsättaren, om ur egen ficka eller som ombud är fortfarande obekant.

Den äktenskapliga harmonien skulle inte bli av lång varaktighet. Henriette, som ursprungligen tycks ha tagit giftermålsangelägenheten med ett visst lugn, förvandlades så småningom till en särdeles öm maka, under det att mannens känslor skäligen hastigt avkyles. Berlioz hade ej kraft att stå emot de lockelser, som från alla håll strömmade emot honom, och Henriette å sin sida sökte allt ivrigare att förskaffa sig visshet i fråga om sina svartsjuka aningar. Hon tycks emellertid ha haft föga framgång härutinnan enär B. i allmänhet redan hunnit växla föremål för sin beundran, när hans hustru just kommit närmast föregående episod på spåren.

Detta sakernas tillstånd blev i längden olidligt, och Berlioz tog slutligen sitt parti genom att i hemlighet avresa till Tyskland. Och det ingalunda ensam utan med en ung vacker sångerska, Marie Recio, i följe. Denna reskamrat hade emellertid ej odelat angenäma sidor, såsom följande brevfragment visar. Brevet är riktat till den förut omnämnde vännen Hiller, som inbjudit Berlioz till sin konsert i Frankfurt. "Omöjligt, kära vän", svarar denne. "Du vet, att jag reser i sällskap med en sångerska. Hon sjunger som en katta, men det är inte det värsta, utan det är att hon vill upptråda på alla mina konserter. Jag reser nu till Weimar, dit hon under inga omständigheter får följa med. Jag har inbillat henne, att jag i afton är inbjuden till Rotschild, men i stället tar jag diligensen och låter några timmar efter min avresa genom hotellvärden underrätta henne o matt jag är borta". — Denna list hade emellertid inte åsyftad verkan, ty m:lle Recio lyckades redan dagen därpå komma underfund med resans mål och inträffade i Weimar ungefär samtidigt med Berlioz själv.

Vid ett annat tillfälle beklagar sig B. bittert över att nödgas som kapellmästare dirigera de stycken, i vilka hon tillintetgör honom som kompositör genom sin jämmerliga sång.

Efter hemkomsten till Paris återsåg B. endast ytterst sällan sin hustru Henriette, vilken f. ö. under de sista åren av sitt liv genom sjukdom fjättrades vid sängen. Förhållandet med Recio fortsatte i största öppenhet och erhöll efter Henriettes död sitt lagliga insegel. Om den sköna Maries karaktär kan man göra sig en föreställning, då man hör

Forts. å nästa sida.

Senaste nytt:

KOREA I DAG:

Kommunisterna villiga modifiera sin hållning?

TOKIO i dag. (TT från Reuter).

Det första tecknet till att kommunisterna kan gå med på att modifiera sin ståndpunkt beträffande den föreslagna buffertzonen i Korea utsändes av pekingradion på fredagen. Den kommunistiska chefsdelegaten skulle enligt radion ha sagt, att hans delegation vill ha 38:e breddgraden som demarkationslinje. Vissa justeringar kan emellertid tänkas om topografiska förhållanden och försvarshänsyn så fordrar. Generalen tillade att endast om FN tar tillbaka sitt orättfärdiga, orimliga förslag skulle enighet kunna uppnås i det underutskott, som tillsatts för att dryfta frågan om demarkationslinjen.

Ingen anledning uppskjuta socialvårdens utbyggnad

NORRKÖPING i dag (TT)

Det finns ingen anledning att vänta längre med att bygga upp en effektiv socialvård, sade Göteborgs fattigvårdsstyrelses ordförande, syssloman Einar Lind i ett föredrag i dag vid socialtjänstemannaförbundets studiekurs i Norrköping.

Fattigvårdslagen är visserligen den kompass som vi skall styra efter när det gäller att häva eller förebygga nödtillstånd för den enskilde medborgaren, men det är en stor svaghet att lagen uppdelar hjälpen dels i obligatorisk och dels i frivillig fattigvård. De rika möjligheter till hjälp, som bestämmelserna i fattigvårdslagens 2 par. medger, har inte i önskvärd grad utnyttjats, och ett direkt i lagen inskrivet åläggande att vidta åtgärder i syfte att häva och förebygga fattigvårdsbehov är ur vissa synpunkter både önskvärt och nödvändigt. Man har på många håll en stark benägenhet att icke gå längre än vad lagen direkt ålägger.

Redan i och med den nuvarande lagen har emellertid fattigvården befogenhet att ägna sig åt arbetsvård med syfte att göra en människa försörjningsduglig. Detta sker genom kontant understöd, rådgivning, sysselsättnings- och arbetsterapi, yrkesvägledning, omskolning och yrkesutbildning, förmedling av arbete, ekonomisk hjälp till inköp av verktyg, maskiner, startande av rörelse m. m.

Socialvård kan bedrivas på flera sätt. Man kan inskränka verksamheten till att endast ge det oundgängliga materiella stödet och göra detta med kallt hjärta. Man kan göra det med den tanken att spara mesta möjliga åt kommunen. Då blir fattigvården vad kyrkoherde Isberg i Malmö en gång lär ha uttryckt saken, liktydig med kommunal kassavård. Som framsida på medaljen kan denna väl ha sina skönhetsvärden, men dess baksida kan inte vara annat än människovanvård, och människovanvård har bra litet med god samhällsekonomi att göra. Den är snarare dess absoluta motsats.

En god omvårdnad om människan däremot betyder ingalunda slöseri med kommunala medel. En socialvård formad av sunt förnuft, målmedvetenhet och sann humanitär känsla för medmänniskors väl och samhällets bästa, är vad vi bör eftersträva i vår dagliga gärning, en socialvård med lag men också med människokärlek, evangelium som bärande element.

Svår oljeexplosion i Amerika

BANTON ROUGE, Louisiana, i dag. (TT. fr. Reuter).

Vid en våldsam explosion i Esso Standards Oils raffinaderi i Baton Rouge på torsdagen omkom 2 människor och skadades 11. Hela staden skakades av detonationen. Värdet av det skadade beräknas av bolaget till 300,000 dollar. Det var en naftacistern som exploderade och satte eld på två andra oljetankar samt några mindre naftabehållare.

Nio små vita nassar och en svart

MALMÖ i dag. (TT.)

En unik händelse har inträffat hos lantbrukare Gösta Olsson, Bjärshög, där en sugga nedkom med 10 smånassar, därav en helsvart till färgen. Som bekant är de helsvarta grisarna numera ytterst sällsynta.

Festarrangörer!

Då det gäller fester med tombola, Am. lotterier och för övrigt allt i festbranschen rekommenderas **Engrosfirman Sture Malmgren, Kristianstad.**

Representant: **Annonschef Axel Larsson, Box 53. Tel. 299 Laholm.** Träffas säkrast efter kl. 19.

Katalog på begäran.

Elegant figur

får Ni bäst genom att använda

KRONANS korsetter — BH korseletter

NÄSTAN INGENTING

florstunn, jättestark behaglig i sommarvärmen.

Höfthållare i nylon.

TROSOR i stor sortering

köper Ni bäst i

TRIKÅMAGASINET

Storgatan Tel. 314 Laholm

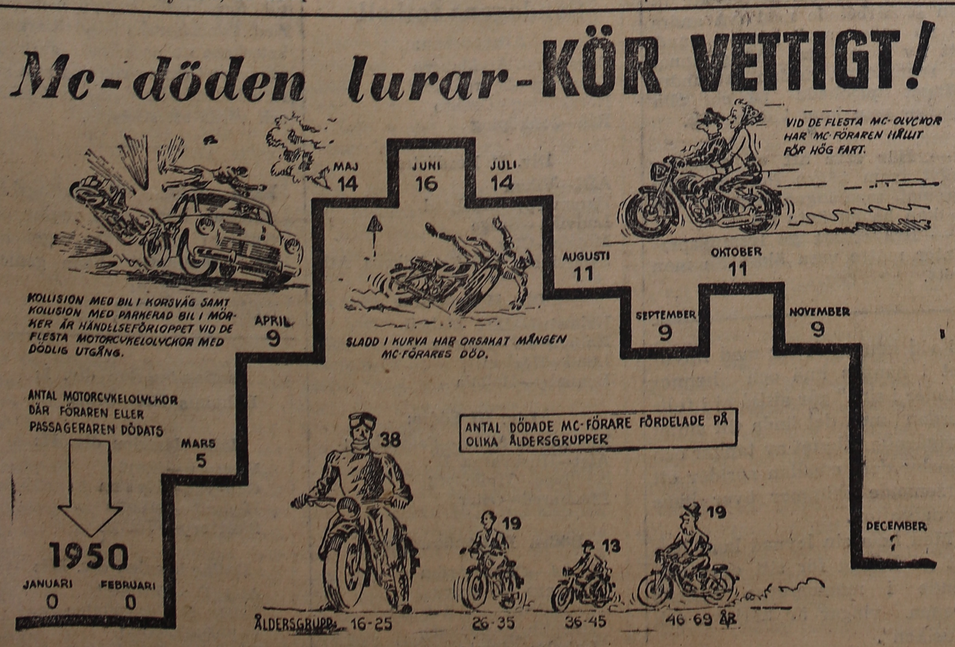

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion, Markaryd, Villagatan.
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 150.

MARKARYDS BIO

Lördag kl. 8, söndag kl. 6 o 8 em.

ANDERSONSKANS KALLE

med Rut Holm, Bellan Roos och Arne Källerud.

Barntillåten.

Harpholma vägsamfällighet

har hållit årssammanträde. I verksamhetsberättelsen meddelades bl. a., att sammanslutning under året iståndsatt trafikleden genom påföring av grus och att ett 160-tal stenar upptagits eller bortsprängts. Nya vägvisare har uppsatts. Omslutning i kassan har utgjort 1.060 kr. I statsbidrag har erhållits 426 kr. Beslut fattades vid stämman om en utdebatering av kr. 2:85 per procentandel.

Till samfällighetens ordf. utsågs lantbr. Viktor Crona, Harpholma, och till ledamot av styrelsen lantbr. Hilding Andersson, Högaholma. Revisor blev landstingsman Algot Lundin, Ekhult, och lantbr. Hjalmar Håkansson, Högaholma.

Vid konstituerande sammanträde återvaldes hr Crona till styrelsens ordf. samt till räkenskapsförare och kassör i samfälligheten

Till ord. kriminalkonstapel

i Mjölby har förordnats konstapel Sven Lundin. Lundin är bördig från Markaryd och son till nämndeman Adolf Lundin.

PREDIKOTURER

Markaryds kyrka. Söndag. hgm. kyrka 11. P. Franzén. Andaktsstund i N. Haghults skola 4. P. Franzén.

Nybörjarorientering

På söndag anordnar Markaryds IF en lättare träningsorientering, där banorna lagts speciellt med tanke på att nybörjare ska kunna klara sig runt. Start vid Osa Bro från kl. 10.00. Kartor erhålles vid startplatsen.

DM i fälttävlan för Småland

avgjordes i söndags i traktenna kring Ryssberget i Blekinge med 1 6 Kristianstad som arrangör. Fjolårssegraren Georg Salomonsson Markaryds IF nådde även i år prisplats genom att gå in på femte plats i den hårda tävlingen.

Markaryds Bio

spelar i morgon och på söndag en spritt sprängande ny "Anderssonskans Kalle" med Rut Holm, Bellan Roos och Arne Källerud i huvudrollerna. En film som ingen bör gå miste om. Anderssonskans Kalle" har vi tidigare sett och denna nya filmen handlar om samme krabat men är han nu på hela andra och om möjligt på trevligare äventyr. Filmen är barntillåten.

Korp-serien i Markaryd slutspelad.

Staten tog som väntat hem segern, trots mycket hård konkurrens. Som serietabellen visar var serien mycket jämn, den jämnaste korpserie, som någonsin spelats på Skärsjövallen. Markaryds idrottsförening gjorde en nettovinst på 450 kr. på korpmatcherna.

Serietabellen.

Staten	5	2	3	0	11—7	7
Handels	5	2	2	1	12—9	6
Träarbetarna	5	2	2	1	7—6	6
Hantverkarna	5	2	1	2	8—6	5
Fria yrken	5	1	2	2	9—12	4
Snickarna	5	1	0	4	2—9	2

Goda och trogna tjänare

Av KALLE I DALEN

Om Ernst i Yttergården kunnat veta, vad det betydde för honom, när gamla Jenny sade upp sig och flyttade, så hade han kanske först som sist krupit till korset och gift sig med henne. Men när man är närmare de femtio i ålder och därtill i alla dagar hyst en särdeles respekt för det motsatta könet, hoppar man inte i fällan i första taget. Annars behövde nog Ernst bättre än de flesta ett fruntimmer för att sköta det husliga arbetet på Yttergården. Visserligen bestod hushållet endast av honom själv och drängen men i lagården stod fyra kor, som skulle mjölkas och en del småkräk, som behövde passas med kvinnlig hjälp, och dessutom tarvades de vanliga bestyren i skörde- och bärgningstider. Så ett duktigt fruntimmer måste han ha på Yttergården, om det hela skulle bära sig.

Samma år, som gamlamor i Yttergården dog, kom Jenny Östberg i tjänsten, och det var åtta år sen nu. Jenny var då ett trettioårs fruntimmer, stor och grov och stark, men långt ifrån snarvacker. Fast vad brydde sig Ernst om hur hon såg ut, han som knappast tittat åt ett fruntimmer en gång. Bara hon kunde sköta inne- och utearbetet på Yttergården, så var det bra, och något annat ägnades inte en tanke åt. Och arbeta kunde Jenny för två. Alltid uppe om morgnarna i god tid, alltid maten på bordet åt Ernst och drängen på bestämt klockslag och fint och putsat i varenda vrå. Och utesysslorna hann hon med lätt och lekande ändå.

Men Jenny hade inte samma synpunkter på äktenskapet som hennes husbonde. Hon arbetade med slug beräkning år efter år på att till sist få utbyta jungfruplatsen i Yttergården mot platsen som fru i huset, och på så sätt arbetade hon med god mening att stå på sitt eget bästa också. När därför Jenny gått där på Yttergården och släpat i nära åtta långa år, gick hon en dag rakt på sak och frågade om Ernst tänkte gifta sig med henne.

— Bevare oss, så du säjer, Jenny, svarade Ernst. Gifta sej nu, då jag snart är femtio och du går på fyrtiontalet.

— Åhja, sade Jenny och rätade upp sin försvarliga kroppshydda med en knyck på nacken. Tuppar blir aldrig för gamla att gala så länge de kan äta korn, å själv är jag ingen skrockhöna än, fast jag ser så ut kanske.

— Bevare oss väl i alla fall, Jenny lilla, sade Ernst och slog ifrån sig med båda händerna. Jag gifter mej i alla händelser aldrig, om jag så finge en prinsessa te gemål.

— Prinsessor mjölkar inga kor å inte diskar dom å lagar mat å räfsar hö heller, bet Jenny av. Men så mycket vet han nu, husbond, att vill han inte ha mej he't å hållet, så går ja medsamma.

Och Jenny Östberg gick.

Dagen efter satt Ernst vid chiffonjéklaffen och kråtade ihop en annons till ortstidningen av följande lydelse:

"Ensam, ogift lantbrukare önskar kvinnlig hjälp att sköta hushållet för två personer samt mjölka fyra kor."

Ernst fick överraskande nog ett par svar, så han tyckte, att gamla Jenny gott kunde få dra dit pepparn växer med sina fjolliga giftastankar, när det fanns andra, som ville ha platsen.

Och så kom den första, hon hette Kerstin. Drängen hade farit bort till stationen på söndagsmorgonen för att hämta henne och Ernst satt i storstugan och väntade och var en smula nyfiken.

Skjutsen skramlade in på gården och så kom drängen kånkande in med en stor kappsäck och strax efter följde Kerstin. Ernst väntade en god stund och sen kikade han genom dörrspringan ut i köket.

Jasså, där stod hon framför köksspegeln och vred sig. I nästa ögonblick hörde han små trippande steg och den nya hus-assistenten stod framför honom.

Ernst höll på att ramla av stolen av häpnad, då han fick se henne. Nypermanentad, silkesstrumpor, ett yvigt hårburr och en jumper, som smet åt kring en figur, som skulle hedrat vilken pinuppa som helst. Sådan kvinnlighet hade Ernsts hederliga lantbrukarögon aldrig skådat tidigare, och han svävade på målföret, när han frågade, om detta var hon, som hette Kerstin.

— Jojomensan, och detta var alltså herr godsägaren själv. Kerstin knixade fram och presenterade sig och slängde sig sedan ned i en stol, vispade till med benen, så kjolorna flög långt över knäna och smålog så förföriskt mot Ernst, att det rös långt ner på ryggen på honom. Och i dörröppningen stod drängen fortfarande kvar och gapade lystet på all denna härlighet så att han höll på att tappa matsnuset. Ernst var själv så konfunderad, att han inte visste, vad han skulle säga, men så harklade han sig slutligen och fick fram några ord.

— Ja, det blir väl så gott hon går ut i köket och rustar till med lite kaffe åt oss så länge, sade han.

— Kaffe var det ja, sade Kerstin och hoppade upp ur stolen. Det skall smaka gott efter resan När hon gled förbi drängen i dörröppningen, gav hon honom i förbifarten ett litet nyp i kinden, och började sedan slamra med spisringarna medan hon visslade på den senaste schlagern.

Redan samma söndagskväll fick Ernst skåda en syn, som han inte sett maken till i all sin tid på den lugna och fridfulla Yttergården. Han var nämligen nyfiken på att se, hur det gick för Kerstin med mjölkningen, så han tittade försiktigt in genom lagårdsdörren ett tag. Men ack, du milde!

Borta på en upp- och nedvänd mjölkspann satt en av byns yngre gentlemän och spelade dragspel och mitt på lagårdsgolvet jitterbuggade Kerstin med en särdeles svajig kavaljer borta från bruket. På mjölkpallen satt drängen John hos den bästa mjö kkon och lät den ena mjölkstrålen efter den andra söka sig fria vägar över spannkanten medan hans ögon hängde vid Kerstins smäckra ben, som virvlade omkring i hisnande kast. John hade lovat Kerstin att åtaga sig mjölkningen för kvällen, och för hennes skull kunde han hålla på med en hel herrgårdsbesättning.

En vecka senare åkte Kerstin och hennes stora kappsäck tillbaka till stationen, skjutsade av John drängen, och efter ytterligare en vecka gav John sig iväg han också från Yttergården. Längre tid hade det inte behövts för att Kerstin fått prängtat in i drängens hjärna, att det inte passade en så bussig pojke att gå därute i ensamheten och ha tråkigt.

Och allt som gått så lugnt och fredligt till på Jennys tid. Nåja, en dräng gick det skapligt nog för Ernst att få igen, men värre var det att få en rejäl kvinnlig hjälp. Innan halvåret gått hade Yttergårdsbonden haft inte mindre än fem olika fruntimmer i huset och alla hade gått. Ernst började få grå hår i huvudet för all denna oro och allt var upp- och nervänt både inom- och utomhus. Efter den sköna Kerstin hade det kommit en ungefär likadan, men hon hade vänt tillbaka redan samma dag, då hon fick se den i annonsen omtalade "ungkarlen".

— Jisses, ja trodde dä var en riktig ungherre, som ville ha hjälp, hade hon sagt, och sedan hade hon helt simpe't knixat tillbaka till stationen med sitt pick och pack. Och efter den hade Ernst fått en äldre, ensam kvinna, som hade ett barn med sig. Då fick han sitta inne i köket och se till ungen, medan modern var ute i ladugården och mjölkade, och det var ju rent på tok för ledsamt för en, som varken kunde med fruntimmer eller barn.

Så en dag när den stackars Ernst gått ifrån ungen ett tag blev madamen så arg, att hon kastade en mjö kskål rakt i synen på honom och sedan drog även hon sina färde. Av de båda andra var den ena rakt oförmögen att hushålla utan ställde till kafferep för hela byns rännarekäringar titt och tätt och sprang resten av tiden på återvisit hos dem. Och den andra lipade och grät och skapade sig galen så snart det var fråga om den minsta ansträngning i arbetet.

Stackars Ernst blev mer och mer förtvivlad, och skulle det hål'a på länge så här, fick han snart gå ifrån hela den gamla, kära Yttergården.

Och då insåg han att det endast var två saker att välja på, antingen sälja Yttergården eller — gifta sig. Men se den gamla fädernegården var allt för kär. Om ändå Jenny hade varit honom bara en tiondel så kär så... Men hon var en pärla i duglighet, och då finge det väl jämna ut sig. Kärleken till jorden och kärleken till kvinnan är tvenne himmelsvitt skilda begrepp, men i detta fall kompletterade de varandra. Och Ernst gick till Jenny Östberg.

Ingen i byn tror, att han någonsin ångrade denna reträtt. Bara prästen sagt några ord och Ernst givit löftet, ryckte Jenny in på Yttergården i sina gamla tag. Det var ingen vidare skil nad. Det blev nu bara att heta fru Jenny Svensson. Men kopparn i Yttergårdens kök fick åter glans, maten kom fram i rättan tid, korna i ladugården sken av glans och välstrevnad och Yttergården blomstrade. Och Ernst själv fick sin jämvikt tillbaka och strövade omkring på de kära ägorna i lugn och ro som förr. Om han någon gång kände sig en smula knäsvag inför Jennys barska ansikte, behövde han bara tänka på Kerstin och jitterbuggen i lagården. Skönhet och flams förgår, men ärlighet och trohet består...

På BIO

CENTRUM: Kvartetten som sprängdes.

De idylliska och krumeluriga dragen i Birger Sjöbergs lika innehållsdigra som klassiska "Kvartetten som sprängdes" har fångat filmmännens uppmärksamhet även tidigare — nu är det Gustaf Molander och Gösta Stevens som med gemensamma krafter pressat romanen på dess filmiska essens. Resultatet är lyckat, t.o.m. över förväntan lyckat. Ambitionerna är omisskännliga, dialogen har snickrats samman hyggligt och skådespelarinsatserna är av god klass.

Filmen har i första hand tagit fasta på Karl Ludvigs runda, sympatiska och matfriska uppenbarelse — Adolf Jahr förvaltar förträffligt den trivsamme ungkarlens alla små egenheter i dialekt och later. I andra hand är det filmens ungflickor som tilltalar mest: där är först och främst Inga Landgré som den väna Märta Avik, plåtslagarens dotter, och vidare "Electrical Girl", flickan som det går illa för men som jämkar allt på rätt köl igen.

De båda damernas kavaljerer, "Cello" respektive "Första fiolen", spelas pliktskyldigast av Sven Lindberg och Kulle, av vilka den förste något så när smälter in i ramen men den senare bryter av med ett alltför överdådigt spel. Filmen har tagit fasta på tidstonen och romanens vänliga ton — man låter bland annat några melodier ur "Fridas visor" ackompanjera händelseförloppet. En verkligt trivsam film.

R—d.

KVINNOMAKT...

(Forts. fr. föreg. sida.)

att hon en gång uppsökte den övergivna, redan svårt lidande mme Berlioz för att hänfullt fråga henne, hur hon tyckte om "den nya, unga, vackra verkliga mme Berlioz". Hon skröt sedan med denna bedrift inför mannen, som i sin tur berättade den för en god vän. Då denne frågade honom, hur han kunde avhålla sig från att kasta ut henne, svarade B. resignerat: "Hur skulle jag kunna göra det? Jag älskar henne ju."

Det nya äktenskapet blev ett verkligt martyrium för den stackars tonsättaren. I talrika brev till sina vänner klagar han sin nöd, t. ex.: "Jag lever utomhus, ty mitt hem är tröttande, upphetsande, odrägligt. Det går inte en enda dag, då jag inte vore beredd att fatta det mest förtvivlad beslut: att offra livet".

Som befrielse från detta dagliga elände företar B. långvariga utrikes resor. Under dessa kommer han bl. a. att träda i beröring med Liszts väuinna, den högsinnade furstinnan Sayn-Wittgenstein, med vilken han framde es underhåller en värde full brevväxling. I övrigt söker han så gott sig göra låter trösta sig med allehanda små äventyr, och även sedan han vid sextio års ålder för andra gången blivit änkling, finner vi honom fortfarande känslig för kärlekens anfäktaelser.

Han står nu alldeles ensam, sedan även hans innerligt älskade son med Henriette lämnat det jordiska. Överallt omgiven av förstucken fiendskap, utan förståelse, utan vänskap och fortfarande, liksom under hela sitt liv, tryckt av ekonomiska svårigheter, längtar han mer än någonsin efter en trogen varelse att sluta sig ti'l. Redan förut hade hans första kärlek gjort sig påmind i hans fantasi och i sin enslighet erfar han nu ett oemotståndligt behov att uppsöka dess föremål. Han sätter även denna önskan i verket reser ner till Lyon och träffar där den 72-åriga Estelle. Trots allt vill han förmå henne till giftermål, vilket dock avböjes av den gamla damen. Hans hopp om "att få dö vid hennes fötter med huvudet i hennes knä och hennes händer i sina" går altlså ej i fullbordan men det ända till slutet fortgående utbytet av tankar och känslor dem emellan sprider ett försonande skimmer över hans levnadsafton.

Med hela sin levnad kom han att ge belägg för sitt eget yttrande i memoarerna "Själens tvenen vingar är kärlekn och musiken".

KANALSIMNINGSNYTT: FAROUK SKÄNKER 145.000 KR TILL BÄSTE EGYPTIER. STEKTA OCH KOKTA ÄGG STARTSTIMULANTIA

"Äntligen" kom det som en suck från de tjugo avvaktande simmarna då det officiella meddelandet tillkännagavs, att starten för Daily Mails kanalsimning sker på torsdagsmorgonen klockan 07.30.

Abonnerade bussar kommer att forsla deltagarna ned till Cap Gris Nez tidigt på torsdagsmorgonen till ett inhägnat område, där varje deltagare kommer att kunna göra som han själv vill, antingen vila eller prata med konkurrenterna. Området kommer att skyddas mot obehöriga genom en mycket stark polisstyrka. Starten sker med startskott.

Egyptierna anses som favoriter, och två av dem ämnar försöka sätta nytt rekord. Som andraplatsfavoriter fransmannen Roger le Morvan och Sveriges Lars Bertil Wärle.

Kung Farouk säges ha utlovat ett pris på omkring 145.000 kr. till den av det egyptiska laget som eventuellt vinner tävlingen.

Före starten kommer tävlingsledningen att bjuda deltagarna på antingen kokta eller stekta ägg.

REGLERNA ÄNDRAS

Internationella fotbollsförbundets (FIFA) regelkommitté har i dagarna gjort en sensationell ändring i reglerna. Det är spärrregeln, eller som den också kallas obstruktionsregeln, som nu kommer att bli gällande på hela banan och för samtliga spelare. Tidigare har reglerna tillåtit spärrning av en motståndare (även inom straffområdet), när bollen var tillbaka till målvakten eller vid utspark från målet, men detta skall i framtiden förbjudas Spärras det skall indirekt frispark dömas.

När denna ändring blir genomförd, kan man förutsätta ett otal dramatiska situationer framför mål, ja fråga är väl om inte regeländringen kommer att mynna ut i fler gjorda mål. Försvarsspelarnas destruktiva metoder att ställa sig spärrande i vägen för forwards kommer att slås ned med skärpa, påpekas det. Vidare har regelkommittén fastställt att fotbollsdobbarna gärna får vara koniska men ej av plast De skulle bestå av läder eller gummi.

Junior vann orientering i Getinge.

Vid Getingeorienteringen i söndags deltog sju från Laholms IF. Mest lyckosam var göstorpsgrabben Erik Strömberg, som med bred marginal — 14 minuter! — vann yngre juniorklassen, som omfattade 15 löpare. Karl Åke Hansson kom in på tionde plats i B-klassen med 40 startande.

Träningsorientering.

Laholms I. F. anordnar träningsorientering på söndag kl. 9 vid Kassasjön, ligger vid vägen Alstorp—Svenshult.

Nybörjare som är särskilt välkomna medföljer en van orienterare som instruktör under orienteringens del. För vana löpare finns en längre bana lagd. De som önskar övernatta från lördag saml. Alf Göranssons stuga i Lekarebygget, för övriga saml. sönd. Stortorget kl. 9. Medtag cykel, karta, kompass o. torrskaffning. Ett mindre antal kompasser finns till utlåning.

Laholms I. F.

Samtliga fotbollsspelare samlas i kväll kl. 18 vid idrottsplatsen för träning. Möte efter.

SVARTA BYXSTÖLDER

Parispolisen meddelade på lördagskvällen med stolthet att den hade lagt vantarna på "byxgangsterna". Ligan, som består av fem negrer, hade länge varit parisskräddarnas gissel. Medan skräddarmästaren hade fullt upp att göra med att ta mått på en av negrerna passade de fyra andra på att plocka åt sig samtliga byxor de kunde komma åt och därefter försvinna. De fem negrerna stal aldrig något annat.

Polisen tror emellertid att ligan samarbetade med två andra — nu redan sprängda — band. Ett av dessa stal aldrig annat än regnrockar, medan det andra gänget plockade på sig alla klockor som kom i dess väg.

*

— Här står att en arkeolog grävt fram några flertusenåriga föremål, men ingen begriper vad de kan ha använts till.

— Bruket att ge lysningspresenter måtte vara äldre än man trott.

MAI:s augustispel i Malmö

T. v. den lille fransmannen Mimoun vann 3,000 m. före den länge dansken Aage Poulsen vid MAI:s andra tävlingsdag på augustispelen i Malmö. — T. h.: "Sprinterpokalen" erövrades för året av Godau, Frankrike, vid tisdagens friidrottstävlingar i Malmö. Lennart Strandberg visar här fransmannen den av Strandberg uppsatta pokalen.

Solveig Gustafsson till SM-finalen

STOCKHOLM. (TT)

Semifinalerna i SM-tennisen gick enligt ritningarna och det blev en lätt dag för favoriterna. Bergelin—Davidson tappade bara 8 game mot Eliaesson—Fornstedt och finalmotståndarna Torsten Johansson—Nisse Rohlsson lär inte ha mycket att hämta. Sven Davidson var för dagen ur form med massor av felplacerade backhandspasseringar vid nät. Bergelin har ytterligare skärpt sina slag från baseline och förefaller att komma i högform lagom till finalerna.

Torsten Johansson och Nisse Rohlsson lekte bort Rosberg—Sjöfält men har inte samma tyngd i bollarna som sina finalmotståndare.

I herrdubbeln gick Klofsten—Lagerborg och Gustafsson—Sanden smärtfritt vidare och finalen kan här faktiskt gå hur som helst. Man gör dock klokt i att hålla sina slantar på det sistnämnda paret.

I ena mixedsemifinalen gick Bibbi Sanden till sin andra final tillsammans med Sven Davidson.

Hallands Fotbollförbund

Fotbollkalender

Innehåller:

Allsvenska serieprogrammet, div. II, III och IV samt samtliga Hallandsserier m. reservlagsserierna. Tävlingsbestämmelser, fotbolldomaretaxor m. m. **Pris 1:— kr.**

Allt för sport, fiske och camping.

HENPERS

Storg. 28, Laholm, tel. 701.

Halland möter Oslo i brottning

Rikstränaren Robert Oksa kommer till Varberg den 3 sept. och tränar norra Hallands elitbrottare i två dagar varefter han fortsätter till Falkenberg och "gnuggar" våra elit-män från södra landskapsändan 5—6 sept.

Den 7 okt. hålles domarekurs för samtliga länets brottningsdomare och ledare blir Sv. brottningsförbundets instruktör Arvid Billström, Eslöv.

Varberg får DM i fri stil 12 och 14 okt. och Varbergs Bois skall svara för arrangemanget. Storfrämmande i Varberg blir det 28 okt., då Halland möter Oslos stadslag i en landskapsmatch och sedan får hallänningarna åka till Oslo för returmatch 12 och 13 januari 1952. Denna tävling omfattar endast grekisk romesk brottning och två man ställer upp i varje klass.

Fredagens fotboll

Allsvenskan:

Elfsborg—Gais
Malmö FF—Hälsingborg

Div. II Sydvästra:

Höganäs—Landskrona

Söndagens fotboll

Allsvenskan:

Degerfors—Åtvidaberg
Göteborg—Djurgården
Norrköping—Örebro
Råå—Jönköping

Div. II Nordöstra:

AIK—Viken
Hammarby—Karlstad
Ludvika—Brage
Motala—City
Sandvikens IF—Sandvikens AIK

Div. II Sydöstra:

Halmstad—IFK Malmö
Kalmar FF—Norrby
Lund—Häcken
Ronneby—Halmia

Div. III Södra:

Huskvarna Södra—Falkenberg
Alet—Huskvarna IF
Kävlinge—Trelleborg
Limmared—Öster

Södra Hallandsserien:

F 14—Oskarström
Centern—Getinge
Trönninge—Hyltebruk
Harplinge—Heberg
Laholm—Örnia

Polackernas flykt till Sverige var förberedd i 2 år

MALMÖ (TT)

Flykten till Sverige hade förberetts i två år, berättar två av myteristerna från polska fartyg, som i förra veckan kom till Ystad. Flykten skedde från Kolberg, där det var relativt litet rysk militär.

Sex av polackerna hade planerat kuppen i förväg medan de andra sex anslöt sig då besättningen tillfrågades om de ville vara med. Fyra vågade inte. Före avgången från Kolberg inspekterades fartyget av en general i polsk uniform och hans två adjutanter, men enligt vad flyktingarna uppger kunde ingen av dem ett ord polska.

Den framställning, som polska sändebudet i Stockholm har överlämnat till utrikesdepartementet om utlämningen av de tolv besättningsmän från polska marinfartyget Hel 11, vilka har fått svenskt uppehållstillstånd, kommer att behandlas i enlighet med bestämmelserna i 1913 års utlämningslag, upplyser UD. Dessa bestämmelser finns i strafflagens kapitel 1.

Värden för 50.000 förstördes genom brand i Göteborg

GÖTEBORG (TT).

Värden för mellan 50,000 och 100,000 kr torde ha förstörts vid en häftig brand på torsdagsförmiddagen i AB Herman Carlssons musikinstrumentfabrik på Hisingen. Fabriken är belägen i tredje våningen och vindsvåningen i en större verkstadsbyggnad, som dessutom inrymmer ett flertal andra firmor. Elden utbröt av ännu icke klarlagd orsak i en celluloidsåg och spred sig snabbt. Den var begränsad på en timme, men då hade den del av verkstaden, som inrymmer maskiner för sågning av celluloid svårt skadats. En del hel- och halvfabrikat samt virke förstördes, men hur stora skador som anställts på den maskinella utrustningen har ännu icke kunnat konstateras.

Frankrike lär av svenska jordbruket

PARIS

Den svenska jordbrukspolitiken uppmärksammas i en utförlig artikel i det franska fackorganet L'Agriculture Pratique, som bl. a. sysselsätter sig med den svenska riksdagens arbete i syfte att rationalisera jordbruket och att utöka jordegendomarna till enheter mellan 10 och 30 har. Även i Frankrike har man, på grundval av ryska erfarenheter med mekaniserade storgods, yrkat på jordbruksreformer till förmån för stegrad mekanisering. I den franska tidskriftsartikeln betecknas nu de svenska ansträngningarna i denna riktning som mera lyckade än de ryska försöken och värda att studeras.

Kom ihåg, att tävlingskörningen har sina regler och trafiken sina. En regel har de emellertid båda gemensam, nämligen:
KÖR VETTIGT!

Hallandsserien div. I:

Laholms BK—Örnia

Hallandsserien div. II:

Växtorp—Start
Genevad—Nyhem
Hishult—Laholm
Skottorp—Veinge

Hallandsserien div. III:

Alet B—Kornhult
Ysby—Simlångsdalen
Vapnö—Knäred
Skogaby—Snöstorp

Det gamla skåpet

Äntligen hade Märta Brodin gjort sitt val mellan sina båda beundrare och nu bar hon den ryktbare barnläkaren Lars Bergs ring på sin vänstra hand. Gunnar Lager hade inte gjort henne några förebråelser, då hon meddelat honom sitt beslut, men han hade blivit ändå mera tystlåten än förut och Märta hade endast träffat honom en enda gång, sedan hon eklaterat sin förlovning. Men hon hade inte kunnat handla annorlunda, ty hon visste, att det hon kände för Lars Berg var äkta kärlek, men hennes känsla för Gunnar var inte något annat än en varm vänskap.

Sedan ett par år tillbaka var Märta föräldralös, men hon hade behållit fädernehemmet, där hon hade alla sina minnen. Till hennes stora glädje, hade Lars föreslagit, att de skulle behålla det gamla huset till sommarbostad och Märta tyckte inte längre det blev så svårt att skiljas från barndomshemmet, sedan hon visste, att hon skulle få komma tillbaka dit på sommaren. Lars och hon hade ingenting att vänta på utan de hade beslutat att gifta sig så snart som möjligt och om bara några veckor skulle hon vara hans hustru.

Märta lät blicken glida över alla de kära föremålen i föräldrarnas gamla salong och särskilt länge stannade den vid ett skåp, som gått i arv från släktled till släktled. Vad hon älskade alla de kära föremålen och vad det kändes skönt att veta, att hon inte skulle lämna dem för alltid.

Hon reste sig, då doktor Berg i detsamma kom in i rummet.

— Om du visste, vad jag är lycklig över att jag får behålla mitt gamla hem, sade hon. Tror du, att du också kommer att trivas här?

Hon drog honom med sig till en gammal fästmösoffa, där hon visste att både hennes farmor och mor sittit tillsammans med sina fästmän.

— Visst kommer jag att trivas, sade Lars Berg, men tror du inte, att vi måste ändra om här en smula. Här är på något vis mörkt och dystert. Jag tycker, vi ska sälja en hel del gammalt och skaffa oss nya möbler, som passa unga människor.

Märta lyssnade, som om hon inte förstod, vad han menade och

Novell av Gunvor Gränström

hon tyckte plötsligt, att det började kännas kallt i rummet.

— Menar du, att vi skulle sälja de här gamla möblerna? frågade hon och hon tyckte själv, att det verkade, som om hennes röst var så långt borta.

— Ja, vad skall man gömma på gammalt skräp för. Vi sälja alltsammans och köpa nya vackra möbler.

— Aldrig.

Märtas röst var så gäll, att Lars ryckte till.

— Menar du verkligen, att vi skulle behålla de här dammgömmorna, sade han förvånad.

— Ja, det gör jag. Vill du ha mig, så får du också finna dig i, att jag behåller de här möblerna, som är de käraste minnen, jag äger.

Märta sprang upp och ställde sig bredvid skåpet, som hon gav en lätt smekning.

— Det här skåpet har gått i arv i släktled och det vore ett helgerån att sälja det.

Lars Berg såg förvånad på sin fästmö och det var kanske inte så underligt, att han kände sig häpen över att hon visade ett sådant humör när det gällde de gamla möblerna. Själv hade han aldrig haft något riktigt hem, ty hans föräldrar hade skilts, då han var en liten parvel och sedan hade han vistats på barnpensionat för att sedan komma till ett internat. Själv hade han inga släktklenoder att vara rädd om, utan hans eget hem var endast möblerat med moderna saker.

— Men, kära barn, sade han, en sådan där gammal möbel är väl ändå ingenting att hålla på.

Han reste sig och gick fram till Märta.

— Vad menar du? sade hon. De här gamla möblerna äro minnen, och passa inte de, så passar nog inte heller jag. Jag är inte heller så där förskräckligt modern.

Hon andades häftigt och lutade sig mot det gamla skåpet, som om hon velat söka hjälp och skydd hos det.

Men nu var också Lars Bergs lugn rubbat.

— Kanske har du rätt i, att du är en smula omodern, sade han, men säkert kommer du att slå ut i full blom, när du blir bosatt i sta'n och . . .

— Säg inte mera, skrek Märta alldeles ifrån sig. Jag har inte någon lust att ändra på mig varken i det ena eller det andra avseendet. Duger inte det här gamla skåpet, så duger nog inte heller jag. Var så god.

Innan hon riktigt hann tänka sig för, hade hon dragit av sig förlovningsringen och räckte honom den.

— Men, Märta, du menar väl ändå inte, att våra vägar ska skiljas för det där gamla skåpets skull.

Han gav skåpet en hätsk blick.

— Jo, det menar jag. Gå nu, är du snäll.

Ett ögonblick stod Lars Berg tveksam, men sedan drog han av sin egen släta ring och räckte den till Märta.

— Som du vill. Men jag kommer att älska dig i evighet.

Han lämnade rummet med hastiga steg och när dörren slog igen efter honom, lutade Märta sig mot det gamla skåpet och grät.

Nu blev hon aldrig lycklig mer. Men det var nog i alla fall bäst, att hon och Lars skildes, när deras uppfattning skar sig redan från början. Kanske hade hon i alla fall valt fel. Gunnar Lager skulle säkert inte haft något att invända mot, att hon behöll sina reliker.

Det gick några veckor och Märta började så smått invagga sig själv, att det bästa hon kunde göra var att svara ja, om Gunnar friade till henne igen. De första veckorna hade hon väntat på ett brev från Lars Berg, men snart insåg hon, att hennes väntan var hopplös.

Inte en enda gång hade hon sett till Gunnar och först tre veckor efter brytningen med Lars Berg, kom han på besök.

Märta såg genast, att det var något särskilt på färde och hon förstod, att han visste, att hon åter var fri.

Genast drog han henne med sig till fästmösoffan och Märta tänkte, att det var likt honom att vilja fria där.

— Märta, sade han ivrigt. Nu förstår jag, att det som skett var det bästa för oss båda.

Märta svarade inte, men hon undrade, vem som berättat för honom, att hennes förlovning var bruten.

— Jag var alldeles förtvivlad, när jag förstod, att du tyckte om en annan, men snart insåg jag att vi inte blevo lyckliga, om du inte älskade mig.

Märta vände förvånad på hu-

vudet. Vad menade egentligen Gunnar med alla dessa omständigheter.

— Nu är jag i alla fall tacksam mot dig, ty jag har träffat Gun och vi ha försonats.

Det började snurra runt för Märta, men snart fattade hon, att Gunnar inte friade till henne utan i stället talade om, att han förlovat sig med Gun Larsson, som brutit med honom för ett par år sedan.

— Men vad du är blek. Mår du inte bra?

Märta skakade på huvudet.

— Jo då, sade hon. Men jag är nog bara en smula trött. Du kanske ursäktar mig, om jag säger, att jag inte orkar vara sällskaplig längre.

Hon log ett blekt leende och Gunnar Lager tog genast avsked.

När han gått, grät Märta länge, men hon visste, att det var inte för att Gunnar inte friat till henne utan berodde på, att hon längtade efter Lars Berg.

— Skall jag verkligen behöva svika alla mina kära saker för hans skull, tänkte hon och gav det gamla skåpet en smeksam blick. Men han är ju en levande varelse och säkert förstår han inte, vad ni betyder för mig.

Hon reste sig beslutsamt och en stund senare raspade pennan över brevpapperet. I morgon skulle Lars få hennes brev och sedan skulle han säkert vara hos henne redan följande dag.

När hon förseglat brevet, kände hon sig lugn och nöjd och den natten sov hon gott för första gången sedan brytningen med Lars.

Följande morgon var hon uppe tidigt och då hade hon fattat sitt beslut att ge Gunnar och hans fästmö både det gamla skåpet och de andra möblerna. Hon visste, hur stort värde Gunnar satte på sådana saker och hon ville, att minnena från föräldrahemmet skulle hamna hos någon, hon höll av.

— Sedan får väl också jag försöka finna mig i nymodigheterna, tänkte hon och började göra i ordning sin frukost.

Men hon hade knappast hunnit tända eld i spisen, förrän det ringde på dörren och hon skyndade ut i tamburen för att öppna.

Ett ögonblick såg hon oförstående på dörrknackaren. Sedan kastade hon sig med ett jubelrop i Lars Bergs starka armar.

Då de en stund senare sutto inne i den lilla salongen i fästmösoffan, sade hon:

— Men hur har du redan kunnat hinna hit. Du fick väl inte mitt brev förrän i morse.

Han såg förvånad på henne.

— Ditt brev! Jag har inte fått något brev.

Nu var hennes förvåning större än hans.

— Har du inte fått mitt brev. Men varför kommer du då?

— Därför att jag har börjat förstå din kärlek till allt här i barndomshemmet. För några dagar sedan fick jag nämligen ett gammalt sybord från min gamla barnjungfru och hon berättade, att det tillhört min mormor. Då kände jag, vad det betyder att äga sådant, som förfäderna haft i sin ägo och då förstod jag också, varför du kämpade så tappert för dina kära saker här hemma. Kan du förlåta mig allt ont jag sade och gjorde dig, käraste. Varken du eller något annat få förändras utan allt måste vara som förut.

Märta bara stirrade på honom med uppspärrade ögon. Skulle hon verkligen få behålla allt det gamla? Men plötsligt isades hon av skräck, ty hon hörde Lars säga:

— Det är bara, när det gäller det gamla skåpet, som jag har en bön att göra dig.

Skåpet! Det måste hon alltså skiljas ifrån. Det käraste minne hon ägde.

Med en liten snyftning frågade hon:

— Vad är det då?

— Jo, att vi ta det med oss till vårt nya hem och låta det få hedersplatsen tillsammans med mormors gamla sybord.

Märta såg på honom genom en dimma av tårar.

(Eftertryck förbjudes.)

Förskingrare

Av FRED MITCHELS

Mr Pemberton, huvudkassör i den stora firman, skulle just till att skjuta för luckan till kassan, då en kund i sista ögonblicket stannade framför luckan och sträckte fram en sedelbunt.

Kassören stirrade förvånad på den sene besökaren.

— God afton, mr Welsch, sade han. Men det är ju ingen brådska med betalningen av fakturorna, de är inte förfallna ännu.

— Nej, men jag ämnar just resa bort en längre tid och då ville jag ha allt ordnat först. Var så god, det är precis tjugotusen. Min skuld till er... Ja, jag har litet bråttom. Adjö, mr Pemberton, hälsa de andra herrarna i firman.

— Ett ögonblick, mr Welsch, kvittot...

— Tack. Han stoppade hastigt papperet i fickan och skyndade ut. Kassören såg fundersamt efter honom. Vad hade kommit åt mr Welsch? Det såg ut, som om han tänkte göra en lång resa, en resa som man aldrig återvänder ifrån. Han är bankrutt och fruktar säkert allmänne åklagaren, tänkte Pemberton. Så lade han sedlarna ifrån sig och ringde på springpojken.

— Wilson, kila genast till banken och sätt in de här pengarna, det är 20 000. Kassören är nog kvar ännu.

Om en kvart kom pojken tillbaka och hade pengarna med sig tillbaka. Banken var redan stängd. Pemberton tyckte det var besvärligt att öppna kassaskåpet igen och låsa in pengarna. Det var tids nog i morgon att notera summan och avlasta Welschs konto. Men den stora summan, — Pemberton på hemvägen bar på sig, lockade honom till ett avgörande beslut. Det var en plötslig idé, en djärv idé. Vilken chans' Welsch var ju borta. Ingen kände till hans sista inbetalning. Den stora kraschen skulle också ha tagit dessa tjugo tusen. Men han kunde göra sin lycka med pengarna, resa till Monte Carlo. Han ägde ett absolut tillförlitligt system, han hade bara aldrig haft tillfälle att pröva det.

Dagen därpå bad han sin chef om några dagars semester. Han fick det, eftersom han varit så många år i firman och aldrig brukade komma med några extra pretentioner.

Redan första dagen han spelade på kasinot förlorade han hela summan, det blev endast så mycket kvar, att det räckte till hemresan. När han återkommit, drog han ett streck över detta fula kapitel. Det var bäst att glömma bort det. Ingen tara hotade, det var ju omöjligt att upptäcka honom. Han beslöt sig för att upptaga sitt liv, där han avbrutit det. Men hade han glömt springpojken Wilson, som visste om pengarna? Nej, mr Pemberton tänkte även på denna sak. I hans ställning var det ingen omöjlighet att i all hast uppbringa summan, om så skulle erfordras. Wilson hade under den senaste tiden sett så underligt nedslagen ut. Detta kunde inte undgå Pemberton, som tyckte det verkade misstänkt. Märkte Wilson dessa blickar, kände han på sig att han iakttogs eller var det samvetet som plågade honom? Alltnog, en dag kom Wilson in till kassören.

— Vad vill ni? undrade Pemberton.

Pojken såg olycklig ut. Ni har sett så underligt på mig på senaste tiden, mr Pemberton... jag...

— Ni ser ut som det förkroppsligade onda samvete, Wilson, sade Pemberton strängt.

De tanklöst utslungade orden förvirrade ynglingen. Han trodde sig avslöjad, han hade redan länge utan anledning haft dennna känsla. Men det hade ju aldrig kunnat gå lyckligt. Hur vansinnigt hade han väl inte handlat. Vädjande till Pembertons goda hjärta började han bikta. När han den gången kom tillbaka från banken, hade han lämnat kassören 19 sedlar i stället för 20.

— Det var min olycka, att ni inte räknade pengarna, mr Pemberton. Då anade jag inte, att en av sedlarna blivit kvar i väskan. Jag fann den följande morgon, då jag packade in min lunch.

— Nå, och vad gjorde ni med den? frågade kassören strängt. Han började ana sammanhanget. Vilken tur! Hade pojken varit ärlig, så hade kanske förskingringen redan kommit i dagen.

— Ni var bortrest... och ingen tycktes veta om pengarna.. jag tänkte, nej, jag vet egentligen inte, vad jag tänkte...

— Vad har ni gjort med tusenlappen?

— Gjorde av med den... på rakt ingenting egentligen.

Pemberton hade svårt att återhålla ett leende. Han, förskingraren i stort hade nu i sitt våld förskingraren i smått. Men han förstod pojken, denne hade råkat i samma frestelse som han själv.

Pojken stod där alldeles tillintetgjord. Jag vet att jag handlat orätt, mr Pemberton... men...

— Nå, jag skall låta nåd gå före rätt... för denna gången, låt se att ni aldrig gör om det mera.

Wilson strålade upp. Åh, mr Pemberton, om ni visste hur tacksam jag är... jag skall aldrig mera...

— Låt se det och så glömmer vi bort den här historien, båda två.

Och mr Pemberton "glömde bort" historien. Men det var någon som inte hade glömt den, och det var mr Welsch som oförmodat återkom från en lång resa. Han hade varken blivit ruinerad eller tagit livet av sig som Pemberton förmodat utan hade helt enkelt bara gjort en resa. Och en vacker dag kom han upp i firman. Det blev ett förfärligt slag för mr Pemberton, men med uppbjudande av alla sina resurser lyckades det honom att anskaffa tjugo tusen, så att bristen aldrig blev upptäckt. Den tusenlappen som Wilson förskingrat betalade mr Pemberton också generöst nog. Ty, resonerade han för sig själv filosofiskt — han hade ju i alla fall ämnat att själv göra av med alla de tjugo tusen.

För sen ankomst dyr historia för ryska arbetare

STOCKHOLM.

I Sovjet är det svårt att leka Hopp-Jerka. Där är nämligen arbetarna formligen fastlåsta vid arbetsplatsen, framhåller V. Vertsalov i Industria. Flyttning från plats till plats är förbjuden. Sen ankomst till arbetet med mer än 20 minuter straffas med dom och böter intill 25 procent av månadsförtjänsten under loppet av ett halvt år. Vid andra förseningen straffas den skyldige med tvångsarbetsläger under ett år. Uteblir man från arbetet eller lämnar det på eget bevåg, blir följden koncentrationsläger i tre år.

Företagsledningen saknar rätt att skänka efter en förseelse, — sker detta döms företagsledaren själv till tvångsarbete i koncentrationsläger i sju år. NKVD har fyllt koncentrationslägren med miljoner av "sådana som brutit mot den socialistiska arbetsdisciplinen".

Under NKVD:s "vaksamma öga", under bevakning av bajonetter, kulsprutor och dresserade hundar gräver dessa "förbrytare" kanaler, anlägger järnvägar, utför betongarbeten på byggena, sågar och flottar i skog i tajgan, gräver guld i Kolym och går under i tusental.

Fantastiska planer på att bygga ett "socialismens fäste", massarresteringar och deporteringar, bortsett från den höga dödligheten i koncentrationslägren, leder allt till att landet börjar flämta av brist på arbetskraft överhuvud och på kvalificerad arbetskraft i synnerhet.

Den "socialistiska" regeringen har dock funnit en utväg genom att organisera "arbetsreserver".

Lagen av den 2 oktober 1940 förutser årliga tvångsmobiliseringar av 800,000 till 1,000,000 man av stads- och landsungdom till yrkesskolor och andra läroanstalter. Man mobiliserar gossar i åldern fjorton till sjutton år.

Personliga listor över ungdomen skrivs ut av platsmyndigheterna. Inga protester varken från barnen själva eller från föräldrarna hjälper; man mobiliserar barnen och skickar dem till yrkesskolorna, vilka står på en rå kasernnivå. Flykt från skolan eller brott mot skoldisciplinen straffas enligt lagen av den 28 december 1940 med internering i koncentrationsläger upp till ett år.

Sådan är sovjetregimens "faderliga omsorg" om barnen. Sovjettidningar berättar om att dessa barn ofta utför mer än vuxna arbetare i kolschakten, på järnverken och på vinterbyggena och att kvinnorna "har nått de största rekord" i järngjuterier, inom oljeindustrin, vid murning på byggena och vid andra liknande "straffångearbeten".

Man skulle vilja påminna den sovjetiska allmänheten liksom även sovjetledarna om bolsjevikernas deklaration i Pravda den 5 mars 1917. Bland allt annat gott lovades arbetarna också totalförbud mot nattarbete, förbud mot kvinnoarbete i skadliga och hårda industrier

Utrikes:

A-paktstrid om gevär

En schweizisk officer provskjuter här det nya engelska geväret

LONDON

Den förra veckan i Washington mellan USA, Storbritannien, Canada och Frankrike diskuterade vapenstandardiseringen för Atlantpaktstaternas stridskrafter har lett till en brittisk framstöt till förmån för det nya engelska infanterigeväret EM 11. England önskar att detta 7 mm. automatgevär skall införas och allmänt användas av atlantpaktstaternas infanteristyrkor, medan USA håller fast vid sina båda redan till Frankrike och de andra allierade levererade amerikanska infanterigevären med 7,62 mm. och 7,05 mm. kaliber.

Världens bästa gevär.

De brittiska militärsakkunniga är övertygade om att de i och med EM 11 har lyckats med att konstruera "världens bästa gevär" och skulle gärna se att införandet av det nya undervapnet inte äventyras på grund av politiska synpunkter. Amerikanerna framhåller däremot att det inte är lämpligt att ändra vapenutrustningen mitt under "kalla kriget" och vid en tidpunkt, då leveransen av de amerikanska typerna just håller på att allvarligt komma igång. Britterna har däremot förklarat att brittiska regeringen förbehåller sig rätten att utrusta sina arméenheter med det brittiska 7 mm-geväret — även om de allierade nationernas militära experter, som har till uppgift att studera standardiseringsproblemen, skulle vägra eller fördröja ett gynnsamt beslut till förmån för det brittiska geväret.

På det tekniska området är EM 11 utan tvivel överlägset alla andra automatgevär som tillverkas i USA eller någon annanstans. Eldgivningshastigheten överträffar allt vad hittills på detta område kunnat presteras. På ett avstånd på 200 meter vid en förevisning i London den 11 augusti nåddes följande resultat: Det gamla vanliga brittiska automatgeväret presterade 28 skott i minuten, det amerikanska moderna Garand, kaliber 7,05 mm., kom upp till 43 skott i minuten, medan brittiska EM 11 avlossade 84 kulor inom en minut, av vilka 73 sköt prick. Enligt brittiska experter kan en ovan rekryt träffa prick upp till 60 ggr pr minut med detta undergevär.

Vid gruppövningar vid samma tillfälle var resultatet ännu mera häpnadsväckande. En grupp på 4 man med EM 11 visade sig ha samma eldkraft som en fulltalig pluton. Engelsmännens 7 mm-gevär genomslår en stålhjälm på 600 meters avstånd. Det nya automatvapnet är lättare och kortare än de hittills använda. Visserligen är det inte lämpligt för traditionella parader, då EM 11 inte kan axlas, och inte heller kan man "presentera geväret" med detta vapen. EM 11 bärs i handen lätt och osoldatiskt, vilket uppenbarligen nödvändiggör nya övningsformer i stället för de gamla övningarna med gevär. Med det nya brittiska vapnet kan infanteristen med samma lätthet skjuta uppåt som neråt, vilket gör det synnerligen lämpligt för fallskärmshoppare och kommandotrupper. Det nya vapnet är på samma gång infanterigevär, automatpistol och lätt maskingevär, tillfogar de entusiastiska brittiska experterna.

Införandet av det nya vapnet som standardutrustning för A-paktstaternas infanteri skulle medföra betydelsefulla och kanske långvariga omställningar inom den amerikanska vapenfabrikationen, vilket också är den avgörande orsaken till att USA:s militärexperter ännu så länge vägrar erkänna det brittiska vapnets stora överlägsenhet. Men när försvarsminister Shinwell inom kort i sällskap av utrikesminister Morrison och finansminister Gaitskell skall resa till USA för att närvara vid undertecknandet av det japanska fredsfördraget den 15 september i San Francisko, skall den brittiske försvarsministern göra ytterligare ansträngningar för att övertyga amerikanska regeringen om det brittiska vapnets överlägsenhet och betydelse.

Hel familj fast i Norrköping för butiksstölder

MALMÖ. (TT)

En hel norrköpingsfamilj, bestående av mor, två döttrar i 20-årsåldern och en sjuårig pojke, som i Malmö uppträtt som butiksråttor, har gripits av polisen.

Modern och döttrarna sitter f. n. hos polisen, medan barnavårdsnämnden tagit hand om sjuåringen, som icke aktivt deltagit i stölderna.

De anhållna, som är mycket förtegna, har tagit in på ett hotell här under falskt namn. Att de blev fast får närmast tillskrivas ett spaningsarbete, som en innehavarinna av en väskaffär utförde. Hon hade efter ett besök av familjen saknat två väskor. En stund senare påträffade hon de båda flickorna i ett varuhus, varifrån hon underrättade polisen. Även modern togs där och visade sig inneha en jacka som stulits i en annan affär. Huruvida de anhållna har mera på sitt samvete, har polisen ännu icke fått klarhet i.

Fruktsam hjältesugga i Sovjet

MOSKVA

En statspolitisk betydelsefull ceremoni utspelades enligt en av Tassbyrån spridd nyhet häromdagen i Budjonnez-kolchosen i Vologdadistriktet, Sovjetunionen, då en delegation från jordbruksdepartementet överlämnade till den kvinnliga chefen för kolchosens svinfarm, den tidigare med Stalinpremien för jordbruksskötsel belönade Anna Ljuskova jordbruksministerns diplom för hennes enastående, banbrytande framgångar med svinavel. Tack vare kamrat Annas föredömliga insatser har avelssuggan "Junibarn" på ett år och tjugo dagar fått 171 avkomlingar med en sammanlagd vikt på 5,330 kg. För denna prestation förlänades Anna Ljuskova utom diplomet hederstiteln "Socialistiska arbetets hjältinna".

KÄRLEK O. KONTRAPUNKT

I en fransk veckotidning förekommer bland cirka 225 äktenskapsannonser också följande:

" Min dröm är att bli gift med en ung läkare, men hur finna honom? Jag har redan avvisat åtskilliga friare, en tandläkare, en sjöofficer, en civilingenjör o. s. v. Min ålder är 19 år, jag är bildad och belevad. Kan påräkna hemgift och föräldraarv. Från musikkonservatorium har jag betyg i piano, harmonilära och kontrapunkt."

Det blir nog napp på den kroken.

DET VAR DÅ

På den gamla goda tiden, då menige man skulle tilltala befälet med herr (herr kapten, herr löjtnant o. s. v.), anmälde sig bevaringen Kroon på Hultsfreds lägeröplats och rapporterade:

— Kapten, nr 17 Kroon är återkommen.

Kapten (ilsket): — Jag skall lära dig att inte glömma herrtiteln ditt nöt. Gå ut igen och kom sedan in och rapportera ordentligt.

Kroon går, kommer tillbaka och förkunnar:

— Kapten, nr 17 herr Kroon är återkommen.

Predikoturer

Laholm 10 hgm. p. Bergman.
Skogaby 13.30 hgm. p. Bergman.
Veinge 10 hgm.
Tjärby 13 hgm. m. nvf.
Mästocka 10 hgm.
Knäred 10.30 hgm. kh. Eriksson. Lörd. 20 helgmålsbön.
Hishult 13.30 hgm. kh. Gustafson.
Norr Össjö skola 10 gdtj. kh. Gustafson.
Ränneslöv 13.30 hgm. kh. Sjöholm.
Ysby 9.30 hgm. m. skrm. o. nvg. kh. Sjöholm.
Hasslöv 9.30 hgm. kh. Hallind.
Växtorp 13.30 hgm. kh. Hallind.
Ö. Karup 13 hgm. v.-p. R. Glemme.
Skummeslöv 10 hgm. v.-p. R. Glemme.
Båstads kyrka: Högmässa kl. 11. Fredag kl. 19.30 Kyrkobröderna i förs.-hemmet.
Hinneryd 11 hgm.
Betel, Växtorp: Lörd. 20 em. Bön Sönd. 19. Predikan, Vallin m. fl. Tisdag 20 Predikan. Pastor Einar Evertsson, Sommen.
Norr Össjö (hos Ester Nilsson): Sönd. 13.30 em. Predikan. Vallin m. fl.
Tånget (hos Augustsson): Onsdag 15 Predikan. Pastor Einar Evertsson, Sommen.
Menlösa: Torsd. 20 Predikan. Vallin m. fl.
Laholms Luth. Missionshus: Predikan söndag kl. 15 av Josef Svensson.
Laholm, Sion, Tivolitorget. Fredag 19.30 tältmöte. Lördag 19.30 tältmöte. Söndag 15 o. 19 tältmöte. Gertrud o. Gunnar Pettersson, Hj. Jeppsson.
Laholm, Salemkyrkan. Söndag 10.30. Pred. p. Almborg
Veinge, Tabernaklet. Sönd. 7.30 Bussutfärd.
Hishult, Betania. Lörd. 20. Bönemöte. Sönd. 19.30. Evangelisterna Eriksson o. Skoglund. Torsd. 20 Veckomöte. Evangelisterna. Fred. 17.30 Juniormöte.
Hishult, hos Johan Johansson, Långalt. Sönd 15. Predikan. Evangelisterna Skoglund och Eriksson.

Husbockens härjningar vållar miljonförluster

STOCKHOLM

Det har som bekant visat sig, att husbocken även angripit Uppsala slott och anställt en hel del skador i de stabila takbjälkarna. Samtidigt rapporteras angrepp på andra byggnader i lärdomsstaden och trakten där omkring, vilket visar att husbockens härjningar griper alltmer omkring sig.

Detta bekräftas också på byggnadsstyrelsens kulturhistoriska byrå, där arkitekt Bernhard Schill i vår förfrågan framhåller, att det är mycket svårt att få någon exakt uppfattning om husbockens härjningar i gamla kyrkor, slott och andra byggnader av kulturhistoriskt intresse. Säkert är emellertid att dessa härjningar är mycket omfattande, att de ökat under de senaste åren och att de årligen åsamkar landet miljonförluster. Mest talrika är husbocksangreppen utan tvivel i södra Sverige, särskilt i Skåne, samt på Öland, åtminstone vad kyrkorna beträffar. Även på Gotland är angreppen ganska talrika och förekommer för övrigt litet varstädes i landet.

Att bekämpa husbocken är följaktligen en nationalangelägenhet av stor betydelse, och ett sådant bekämpande är ju också möjligt, då det numera finns effektiva medel mot husbockens utrotande. Det är emellertid förenat med åtskilliga besvär, och det tar ganska lång tid innan man kan upptäcka att husbocken gjort sig hemmastadd i trävirket. Särskilt i de luftiga kyrktornen är det förenat med stora besvärligheter att komma skadeinsekten till livs.

Försäkringar mot angreppen.

Åt kriget mot husbocken ägnar sig framför allt privata firmor, som också lämnar försäkringar mot husbocksangrepp. En sådan försäkring innebär, att besiktning av de försäkrade byggnaderna sker, att insekten utrotas, om den påträffas, och att ersättning lämnas för eventuellt uppkomna skador. En församling kan sålunda exempelvis försäkra sin kyrka och andra byggnader mot husbocken, men tyvärr är det många fattiga församlingar som inte anser sig ha råd till denna utgift, och i sådana församlingar får den farliga timmertuggaren härja fritt.

Ett planmässigt och hela landet omfattande bekämpande av husbocken är därför nödvändigt, men det kan inte ske utan med statens stöd. Då ofantliga värden här står på spel, får vi därför hoppas, slutar arkitekt Schill, att det inte dröjer alltför länge innan en statlig aktion mot husbocken kommer till stånd.

Utrikes smånytt

Italien har protesterat mot Tjeckoslovakiens anti-italienska radiopropaganda. Radiokampanjen mot Italien och dess regering från stationer bakom järnridån är av den art att den överskrider de mest elementära regler för det internationella umgänget, säger en talesman för Italiens utrikesdepartement.

(Rom, TT — Reuter.)

*

Efter fyra minuters massage lyckades läkarna på ett sjukhus i Ludwigsburg, Württenberg, få igång hjärtverksamheten hos en patient, vars hjärta slutade att slå under en trettio minuter lång operation. De höll på att operera en 25-årig tjeck som under ett slagsmål hade fått ett halvcentimeterlångt knivstyng i hjärtat. Medan de höll på att sy igen stygnet upphörde hjärtverksamheten. Man satte omedelbart igång med massage och konstgjord andning. Namnet på tjecken vill sjukhusledningen inte uppge. Han anses ha goda möjligheter att överleva. (Ludwigsburg, TT — Reuter)

*

Finlands statsskuld ökade under juli med 200 miljoner mark. Den 31 juli utgjorde statsskulden inalles 132,2 miljarder mark.

(Helsingfors, TT — FNB.)

*

Sovjetrysslands förste regeringschef Aleksander Kerenskij kom på tisdagen med flyg till München. Han skall delta i en konferens med syfte att organisera en resning mot Sovjetregimen.

(München, TT — Reuter.)

*

Winston Churchill reser på onsdagen till Annecy i Franska Savoyen, där han skall tillbringa semestern. Han tänker måla och fortsätta arbetet på sina krigsminnen.

(London, TT — Reuter.)

*

Jugoslaviska gränsvakter frigav på tisdagen två tyska och fem österrikiska turister, som arresterades i söndags då de av misstag hade kommit in på jugoslaviskt territorium vid bestigningen av den 2,000 meter höga Mittagskogel i Kärnten.

(Wien, TT — Reuter.)

Zatopek i spetsen för tjeckoslovakisk Östival-avlösning

BERLIN (TT — Reuter)

Tusen tjeckoslovakiska ungdomar kommer till Östberlin på onsdagen för att avlösa de landsmän som for hem för två dagar sedan. I den nya kontingenten till den kommunistiska världsungdomsfesten märks Emil Zatopek.

Vid de idrottstävlingar som hölls på tisdagen vann ryssarna elva av de tolv guldmedaljer som utdelades. Den tolfte gick till en ungrare.

Nya österska ungdomar är också på väg till Berlin. Det blir den fjärde och sista avlösningen. Två miljoner omfattar styrkan.

Femton österska har enligt den västtyska nyhetsbyrån DPA arresterats för att de medfört antikommunistiska skrifter från Västberlin.

Den amerikanske negersångaren Paul Robeson säger i en hälsning till deltagarna i festen att han och hans son hindrades att komma till Berlin av de nuvarande härskarna i den amerikanska regeringen, meddelar den österska nyhetsbyrån ADN.

Parkeringsförbud försämrar affärsläget

Affärsmännen i våra städer gör klokt i att följa med myndigheternas planer att lösa trafikproblemen på de större affärsgatorna, säger herrbeklädnadsbranschens tidskrift. I Paris, där bilparken f. n. tillväxer med 5,000 bilar pr månad och trafikproblemen blir allt svårare, har man mäst enkelrikta trafiken i en mängd gator; detta har lett till en minskning i butikernas omsättning med 20—30 proc. Detta har väckt olust hos affärsfolket. Man har konstaterat, att parkeringsförbud på en liten affärsgata driver bort den köpstarka kundkretsen. Problemet har på sistone aktualiserats i Stockholm, där frågan om generellt parkeringsförbud i de centrala delarna överväges. Genomföres förslaget blir det praktiskt taget omöjligt att ställa ifrån sig bilen för att göra inköp i en affär. Den hastigt växande bilparken i vårt land kan snart nog aktualisera problemet även i andra städer, där detaljisterna gör klokt i att hålla sig à jour med myndigheternas planer för att inte överraskas av ett plötsligt kännbart försämrat affärsläge.

Västtyskland köper smör från Sverige

FRANKFURT (TT — DPA)

Västtyska regeringens importutskott har beslutat anslå 2,2 miljoner dollar för inköp av smör i Sverige.

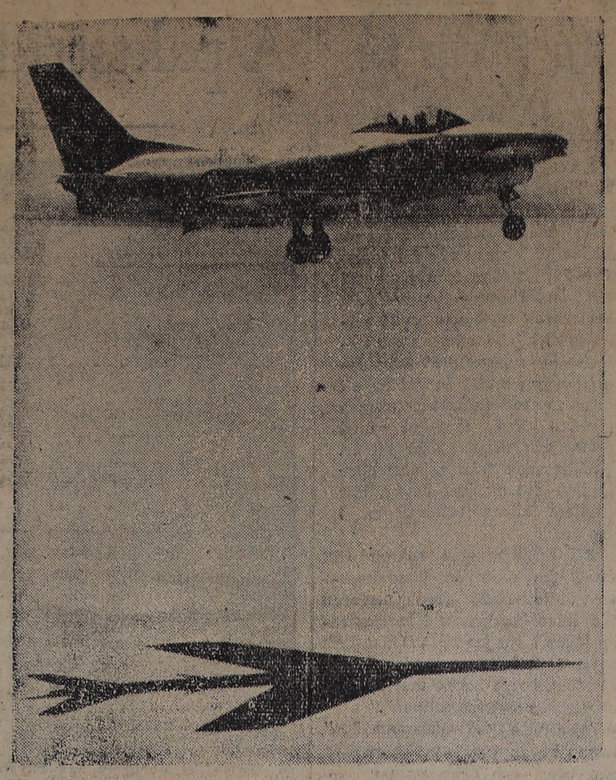

SKUGGAN är ett konstnärligt motiv, många gånger utnyttjat av fotograferna. Den här gången är det skuggan av F—86—D Sabre, det nya berömda jaktplanet, som fångats just i det ögonblick planet kommer in för landning på flygfältet i Muroc, Californien.

FN:s frimärken god affär - men goodwill huvudsaken

Från TT:s New York-korrespondent Ruben Karlstedt.

NEW YORK i augusti.

Om något mer än en månad släppe: Förenta Nationerna ut sina egna frimärken i marknaden. Eftersom en internationell organisation aldrig tidigare har framträtt med egna frimärken, är intresset inför det unika evenemanget stort, och FN:s eget "postverk" — under ledning av svensken Bertil Renborg — bereder sig också på "rusning" efter de filatelistiska rariteterna.

Det första trycket omfattar 15 valörer från 1 cent till 1 dollar. Av dessa är 11 valörer avsedda för vanlig post och fyra för flygpost. Originalvärdet på hela serien är närmare 3 dollar. För tryckningen, som görs i stålgravyr, svarar ett engelskt och ett holländskt tryckeri. Sammanlagt har beställts 36 miljoner frimärken, vilket väntas räcka i två år. På försäljningen hoppas "postverket" få en vinst på 300,000 dollar om året. Det skulle för övrigt inte förvåna Renborg om man enbart utgivningsdagen tar in 100,000 dollar på beställningar från samlare och försäljare.

Men ändamålet är visst inte bara att tjäna pengar, understryker Renborg. Märkenas främsta uppgift är att göra allmänheten världen runt förtrogen med FN:s arbete och syften. För FN:s framgång är det av största betydelsé att dess verksamhet förstås och stöds av hela världens folk. Det är det syftet som vi hoppas att FN:s frimärken skall befrämja, förklarar Renborg.

De åtta varianter vari frimärkena förekommer har ritats av sju olika konstnärer. FN:s emblem med jordklotet och lagerkvistarna ingår i en eller annan form i de flesta varianterna. Den valör som väntas bli den mest använda, 3-centsmärket, visar FN:s flagga i ljusblå färg, s. k. Stettinius-blått. På en variant återfinnes en teckning av den nya FN-skyskrapan, och på en annan ses en liten barnhand vila i en större, starkare hand, vilket symboliserar det arbete som uträttas av FN:s barnhjälpsfond.

Även om det filatelistiska värdet kanske blir starkast framträdande, får frimärkena dock även en praktisk uppgift att fylla. För postbefordran kan de emellertid endast användas i FN:s eget postkontor i högkvarterets källarvåning, där heller inga andra frimärken skall säljas. De är först och främst avsedda för FN:s eget bruk men kan också användas för privata försändelser, förutsatt att dessa postas inom FN:s "territorialgränser".

Renborg väntar sig en betydande försäljning till privatpersoner, eftersom han räknar med att FN-högkvarteret så småningom får omkring 1 miljon besökare om året.

De första märkena släpps ut någon dag i början på oktober, och de övriga kommer i två etapper med några veckors mellanrum. Detta arrangemang är nödvändigt på grund av den stora efterfrågan man väntar från filatelistkretsar. Den senaste tiden har dagligen ett hundratal förfrågningar rörande förstadagsstämplingar inkommit till Renborgs kontor. Även från Sverige och Norge har man hört sig för om debuten. För att klara av rusningen måste Renborg anställa ett femtiotal nya "postfröknar". Beställningar för utgivningsdagarna kan endast göras skriftligt till United Nations Postal Administration, United Nations, New York. Då betalningen måste erläggas i amerikansk valuta, blir premiären ett evenemang mest för amerikanerna. Man understryker dock möjligheterna att längre fram sälja FN:s frimärken även i andra länder till glädje för samlarna.

Stabiliseringsoptimism som inte förverkligats

STOCKHOLM

Inför den förestående hantverkarkongressen i Stockholm den 20—21 augusti konstaterar ordföranden i Sveriges hantverks- och småindustriorganisation, hr Gerhard Nilsson, att den återgång till "normala" förhållanden, som man tyckte sig skönja vid tiden för förra kongressen, nämligen 1949, fortfarande låter vänta på sig. Vid kongressens öppnande nämnda år uttryckte statsminister Erlander den förhoppningen att strävandena att uppnå balans i samhällsekonomien inom en nära framtid skulle ge resultat utan att man behövde använda regleringar för jämviktens skull. Den förhoppningen har grusats, det vet alla, dels på grund av den ogynnsamma utvecklingen ute i världen och dels på grund av den ekonomiska politik som bedrivits i vårt land. Nu rutschar vårt penningvärde snabbt utför. Frågan framför alla andra i dagens läge är, om den kraftsamling skall kunna uppnås, som är av nöden, om denna olyckliga utveckling skall kunna hejdas.

Framåt över förväntan för SHSO.

Organisationen har numerärt marscherat framåt sedan 1949. Då räknade SHSO c:a 35,000 medlemmar, vartill kom ett fyrtiotal kollektivt anslutna branschorganisationer med sammanlagt ungefär samma medlemsantal. Nu har organisationen drygt 37,000 medlemmar och antalet anslutna branschorganisationer är 43 med tillsammans bortåt 40,000 medlemmar. De pessimistiska förutsägelserna angående nyrekryteringens möjligheter har sålunda visat sig ohållbara. Framarschen fortsätter. Detta är ett glädjeämne, inte minst av den anledningen att organisationen samtidigt kan redovisa ett stadigt fortskridande konsolideringsarbete, vilket är ägnat att inge den allra största tillförsikt för framtiden. Om verkliga krafttag sätts in, bör det vara möjligt att komma ett gott stycke närmare siffran 50,000 medlemmar till år 1955, då organisationen kan blicka tillbaka på 50 års verksamhet. Att siffran 40,000 kommer att överskridas, får man säkert räkna med, om frammarschen fortsätter i samma takt som hittills.

Brittiska rhenarmén håller sin årliga manöver den 4 till 23 september, Även amerikanska, franska, belgiska, holländska, norska och danska trupper skall delta i övningarna. (Bonn, TT — Reuter.)

Gott kvinnligt hull i Roslagen

I Calle Schevens bygder, alltså i Roslagens famn, lär skönhetsidealet luta åt gott hull. Sålunda påstår en provinsialläkare där, dr A. Bruhn, i en rapport till medicinalstyrelsen, att övergödning florerar bland speciellt det kvinnliga klientelet. Detta har det för övrigt gjort ganska länge. Det propageras emellertid numera mot denna övergödning och det vill synas som om denna propaganda börjar bära frukt, åtminstone såtillvida som att man på allt flera håll börjar inse farorna härvidlag.

Dr Bruhn klagar vidare över att det alltjämt är svårt att få allmänheten att frångå den gamla fördomen, att "feta barn är detsamma som särskilt friska och riktiga barn" Man skär i regel helst att barnen skall ha övervikt, annars tror man att det är något fel på dem. Detta är naturligtvis ett led i den allmänna övergödningsmentaliteten, säger doktorn, som tillägger, att man här står inför ett ytterst svårarbetat kapitel.

Per Nilsson-Tannér:

Statsreglerad dikt

När Hitler efter maktövertagandet inför världen riktigt ville fastslå sin maktfullkomlighet över allt och alla i Tredje riket genom autodaféerna på Opern platz, visade han i själva verket sin maktlöshet. Han kunde inte bränna sin tids idéer, tankar och upprorskänslor. Han kunde bränna böckerna, men han kunde inte förstumma tungorna. Diktarna rådde han inte på. Jo, flertalet — de andra flydde och blev Tredje rikets ande i världen. De små och skräckslagna andarna blev antingen tysta eller vände på kappan och gick i Hitlers sold. Var finns dessa diktare nu? Vad vet man om deras gärningar? Vad blev det av deras talanger? Vart tog deras levande ord vägen?

Hitler försökte likrikta litteraturen. Och han lyckades kvantitativt. Det skrevs massor av enkelriktade böcker i Tyskland fram till krigsutbrottet, måhända också senare. Men de gick aldrig över rikets gränser, de nådde aldrig ut i världen, Den tyska dikten mötte skenbarligen sin fysiska förintelse. Nu börjar den leva upp, det flammar levande lågor över ruinstäderna, det skjuter nya skott på de sönderkörda åkrarna i Preussen och Bayern. Men det tar säkert en mansålder innan den tyska dikten är något att räkna med, innan den återvunnit sin ställning och funnit sin egen ton. Den tonen kommer inte genom kommando och statsingripande.

Ännu sorgligare är det med den ryska dikten. Den är som en sluten port för Västeuropa. Ett fåtal av den gamla regimens författare lyckades ta sig över gränserna, fann en tillflyktsort i Berlin — till en tid — i Paris, London och New York. En av dessa landsflyktiga gammalryska författare har visserligen ansetts värdig Nobelpriset, men i stort sett har de fört en blek och åderförkalkad tillvaro. Ty ungdomen, de nya idéernas män, stannade hemma — och likriktades. Bland dessa unga eller relativt unga fanns det några verkligt stora förhoppningar. Till dem hörde den kvinnliga lyrikern Anna Achmatova, som fort nog anpassade sig, men så sent som under sista världskriget äntligen kände sig manad att dikta efter eget gehör och genast fick en så sträng tillrättavisning av myndigheterna, att hon helt enkelt utestängdes från litterärt inflytande. Hit hörde också den unge och begåvade mångsidige skalden Gumiljov — och han arkebuserades redan 1921. De andra diktade på befallning. Alla utom en — en gud — Maxim Gorkij. Så länge han levde, hemma eller i Italien, hade den oppositionella, genströviga och okammade dikt ett starkt moraliskt stöd. Det hände att partisekreteraren Zjadanov helt enkelt fick rucka på sina manifestationer, när gamle Gorkij slog näven i bordet. Men efterhand åldrades också Gorkij, och det fanns inte längre någon auktoritet för de unga, som verkligen ville dikta.

Ukaser leder till diktens nollpunkt.

Men för dem som ville följa statens påbud gick det fint. Det vinkade både Stalinpris och ordnar, det bjöds på semester på Krim och ökade livsmedelsransoner, det bjöds på statsunderhåll och siciala förmåner i långa banor. Och den unga författargenerationen i Sovjet, som var utestängd från världslitteraturen, som inte visste vad som skedde väster om gränsen, de diktade på befallning. Även om ukaserna varierade, även om mallarna växlade, även om idealen var tänjbara som kautschuk... Det var bara att spänna för diktarfålen och köra i uppdragna spår. Dikten blev därefter. Man nådde snart nog konstens absoluta nollpunkt. Vilket måste vara ganska smärtsamt för *individerna* i ett land som Ryssland, som bidragit med åtskilligt i världslitteraturen.

Till en början var bolsjevikerna ganska frikostiga mot diktarna, och det är möjligt att Lenin därvidlag skapat en viss tradition, livligt understödd av Trotskij. Men redan 1924 blandade sig partiet i de inre cirklarna. Man dekreterade att sovjetlitteraturen måste bryta med "alla herrskapsfördomar" inom litteraturen och söka uppnå alla tekniska finesser för att skapa en ny litteratur. Och när den första femårsplanen lades upp 1928, införlivades givetvis också litteraturen med densamma. Författarna ålades att producera mera och snabbare (!), de fick icke sitta i åratal och fila på sina verk som gamla grevar och godsägare. Nej, de skulle ut bland människorna, in i fabrikerna, fångas av arbetets fart och maskinernas brus, de skulle ställa sig i maskinhallarna och deklamera sina arbetseggande dikter, de skulle som statens flygande journalister referera arbetsglädjen för människorna i de gamla avlägsna landsdelarna! Man skulle forma poesi kring tackjärnsgjutning och stenkolsbrytning och strunta i de usla människorna och deras obefintliga själar!

Men det kom andra uppgifter: uppbyggnadsarbetet skulle glorifieras i "levande dikt", och när partiet i samma veva tog hand om litteraturen, bestämdes det helt enkelt, att det inte längre fanns borgerliga och proletära författare, utan endast författare som var beredda att stödja partiet. Därmed hade de ryska författarna blivit vad Stalin syftade till, människosjälarnas ingenjörer — som kunde göra allt och konstruera allt på befallning. Man vred på en knapp, en order gavs — och diktaren började genast dikta. En av de mest hängivna människosjälsingenjörerna bär namnet Ilja Selvinskij. Han inspirerades så våldsamt efter ett besök i en glödlampsfabrik, att han satte sig ned och skrev ett kväde på 175 strofer om "hur man gör glödlampor".

Sovjets ukaser till författarna har pendlat över vida fält. Ena året har parollen varit tekniken, andra individen. tredje kaderna, fjärde bondekollektivet. Och under kriget befalldes författarna att "forma pennan till bajonett och skrivmaskinen till kulspruta".

I ett dekret av den 18 juni 1925 formade partistyrelsen i detalj en resolution rörande litteraturen. Det heter i denna, att det i ett klasssamhälle icke kan och får finnas "neutral konst", och ovannämnda partisekreteraren Zjadanov har offentligt förklarat (1934), att sovjetlitteraturen måste vara tendentiös, "ty det finns inte och kan inte finnas i en tid av klasskamp en litteratur som inte är klassbunden, tendentiös och politisk".

Det är klara fakta. Det är fakta som den ryska litteraturen anammat. Och därför har den stängt sig ute från världsgemenskapen, låst sig inne bakom sovjets portar. Där kommer den att leva sitt konstgjorda liv medan de nuvarande härskarna bestämmer. Skulle en gång Rysslands portar öppnas för den västerländska kulturen, är en hel generations litterära möda offrad till ingen glädje och ingens nytta. Den är en statsdirigerad dikt, den är uppdragen med konstlade medel, under konstlad belysning.

Olympiaman omkom vid alpbestigning

BERN (TT — Reuter)

Den kände schweiziske skidlöparen Otto Zürbriggen har omkommit tillsammans med en 25-årig flicka vid ett försök att bestiga den 4.00 m. höga bergstoppen Alalinhorn nära Saas-Fee i Alperna.

Zurbriggen tjänstgjorde som ledare åt flickan, Edmee Beuret från Neuchatel. Plötsligt kom han ut på ett överhäng som gav vika, med påföljd att han störtade med omkring 300 m. och drog med sig flickan, som han var fastknuten vid med ett rep. En räddningspatrull hittade senare de båda omkomna.

Zürbriggen skulle ha ingått i den schweiziska truppen till vinterolympiaden i Oslo nästa år.

Tysk by förstörd vid rysk manöver

BERLIN (TT -

Byn Diesenchen i distriktet Kottbus i östzonen skall enligt den västberlinska tidningen Telegraf ha lagts nästan fullständigt i aska sedan sovjetryska stridsvagnar under en manöver använt hö- och sädesstackar som måltavlor. Vid branden uppges över 30 gårdar ha brunnit ner och ytterligare tio blivit svårt brandskadade.

Byinvånarna skall ha förbjudits att tala om anledningen till branden.

Över 1 milj. analfabeter i Frankrike

PARIS

Franska statistiska centralbyrån meddelar i en färsk rapport att det numera finns 1,1 milj. analfabeter i Frankrike — skolbarnen under 6 år häri inte medräknade. Sålunda räknar befolkningen 3.3 procent analfabeter mot 16 proc. eller 5 milj. år 1901. På Korsika räknar man alltjämt elva procent analfabeter, medan deras antal i Frnkrikes östra departement är minst och når en procent.

Krigshögskoleelever studerar slagfälten

STOCKHOLM (TT)

För studium av några av andra världskrigets betydelsefulla strider kommer lärare och elever vid krigshögskolan att företa en studieresa till Frankrike under tiden 29 augusti—8 september. Därvid kommer bl. a. i Normandie att studeras platserna för sådana strider, som kan ge viktiga erfarenheter för det svenska försvaret, såsom försvaret mot kustinvasion, strid mot luftlandsatt trupp samt pansargenombrott m. m. Sammanlagt 59 lärare och elever deltar under befäl av chefen för krigshögskolan, överste Lemmel.

Besättningen på norsk haverist räddad i hård sjö

STOCKHOLM. (TT)

Norska fartyget Tom Strömer på 2,100 ton och med 20 mans besättning är i sjunkande tillstånd 20 distansminuter väster om Dagö och kallade på hjälp pr radio kl 7,30 på söndagsmorgonen.

Fartyget är svårt läck och har maskinhaveri. I närheten fanns två svenska och ett finskt fartyg. Den finska Ariadne, på väg från Helsingfors till Köpenhamn med 154 passagerare, kom först till haveristen, dit den anlände vid 10-tiden. Sjön var grov, men också pumpades på vågorna och vinden hade mojnat något, och Ariadne tog upp de skeppsbrutna, som gick i livbåtarna. Ariadne ligger kvar på platsen till vid 20-tiden på söndagskvällen, då bärgningsångaren Neptun, som gick från Stockholm kl 8,45, beräknas vara framme. Neptun skall ta hand om haveristen, som har svår babords slagsida men som flyter på den höga trälasten på däck. Blir vädret sämre är det risk för att fartyget kantrar.

NYA FLYGLOTTOR *har i sommar utbildats vid en rad flygflottiljer runtom i landet. Flyglottorna utgör som bekant en viktig del av flygvapnet, särskilt inom luftbevakning och jaktstridsledning. Här en bild från årets lottakull vid Kalmar flygflottilj. — En framsugen lotta får sitt luftdop.* SK 16.

BELGRAD: En domstol i Belgrad dömde på lördagen 11 personer till fängelse för spionieri för Sovjets räkning. Tio av de dömda är ryssar som immigrerat till Jugoslavien efter första världskriget, medan den elfte är jugoslav. Straffen varierar mellan 3 och 16 års fängelse.

CANNES: Kung Farouk som hela lördagen höll sig inne på sitt hotell efter att ha spelat på Kasinot hela föregående natt, uppges ha förlorat 75 miljoner franc sedan han anlände till Cannes i torsdags.

KÖPENHAMN: Våldsamma prishöjningar på koks väntas i Danmark. Tidningen Politiken räknar med ett hektoliterpris på 12 kr. 50 öre innebärande en prisstegring på hela 3,75. De nya priserna tillkännages om en vecka. Som jämförelse kan nämnas att prishöjningarna i Sverige blir 45 à 50 öre.

RIO DE JANEIRO: Tjugo personer skadades då de skräckslagna passagerarna på det brasilianska 4,855-tons motorfartyget Santos gick i båtarna efter att fartyget i svår tjocka hade gått på grund 100 km. norr om Rio de Janeiro. Ett argentinskt och ett brasilianskt fartyg tog upp alla de 263 passagerarna.

LAHOLMS TIDNING - ENDA TIDNING SOM UTGIVES I LAHOLM

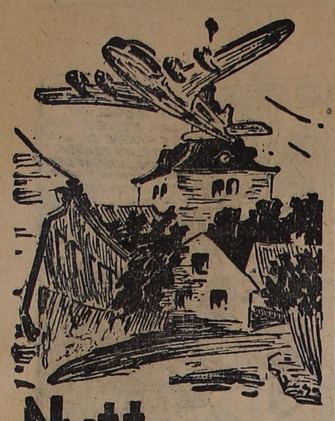

Nytt och flytt

Dagens namn
VERNER.

Solen går upp kl. 4.41 och ned kl. 19.50.

Morgondagens namn
HELENA.

Solen går upp kl. 4.43 och ned kl. 19.48.

Dagens dikt:

Du får inte växa dig kall och stor
och gå i flock med de andra!
Men stolt och fri skall du vandra.
Hjältars och kämpars bror!
Din hand får aldrig slappna i strid
men gripa hårt kring flammande svärd.
Du själv skall betvinga din värld
och göra rymden gränslös och vid!

(GRETA BERGHOLMEN)

Äggnytt

Ett jätteägg värpte häromdagen en av unghönorna hos prästgårdsarrendator Klasson vid Frönäs utanför Gnesta. Ägget vägde över ett hekto och innehöll två gulor. Detta är kanske inte så märkvärdigt, men unikt torde vara att inne i det stora ägget även fanns ett annat ägg av ordinär storlek. Detta "inre" ägg innehöll gula och vita på vanligt sätt.

Det påstås att inte bara paraplyn utan även tankspriddheten för längesen är avskaffad bland professorerna; det är bara i gammalmodiga s. k. skämtbitar som dessa attribut förekommer.

Men åtminstone i Milano finns det en professor med den traditionella utrustningen — hävdar vår därvarande korrespondent.

Där har nämligen en äkta man sökt (och erhållit) skilsmässa från sin fru — och som bevis kunde han på domarbordet framlägga professorns paraply, vilken denne hade råkat glömma på ett olämpligt ställe.

Rallare

Två mycket törstiga rallare kom en dag in i handelsboden i byn för att tillhandla sig en stor burk svart skokräm. Biträdet expedierade varan och sporde därefter, om det inte fick vara något mer. Rallarna funderade ett ögonblick och sneglade på varann, varefter den ene sade:

— Ja, förresten, om vi skulle ta en liten brun till kaffet.

Föga lönande

Två sicilianare blev för någon tid sedan trötta på att trampa hemlandets jord under fötterna och ville trampa äkta amerikansk jord i stället, berättar Land og Folk. Emellertid hade de inga pass, varför de i stället betalade sammanlagt 4,400 kr för att bli smugglade ombord på ett fartyg, som enligt uppgift var destinerat till USA.

När de kommit ombord underrättades de om att de måste hålla sig dolda till dess att man kommit förbi Gibraltar, där engelsmännen passade på. I tjugo dagar satt de så tålmodigt i ett mörkt och kallt hål. Först helt nyligen fick de komma ut, sattes i en roddbåt och roddes i land i mörkret.

— Hur kommer man till närmaste stad, frågade de så på bruten engelska den förste person de mötte.

Denne svarade dem på italienska med utpräglad siciliansk dialekt. De hade blivit landsatta cirka tre kilometer från sin hemby.

Fantasi och verklighet

Faran för alltför spännande detektivromaner belyses av en händelse i Håksbergs gruvsamhälle i Dalarna, där en man sent en kväll ringde till polisen och ångestfullt skrek i telefonen:

— Om ni inte kommer genast blir jag mördad!

Polisen ryckte ut med brandkårsfart och fann mannen vettskrämd under sängen, där han låg och talade om en man, som förföljde honom. Polisen kunde dock inte se någon man, och så småningom gick det upp även för den vettskrämde att det hela var fantasi. Han hade legat och läst en detektivroman och blivit så intresserad av handlingen, att gränsen mellan dikt och verklighet suddades ut.

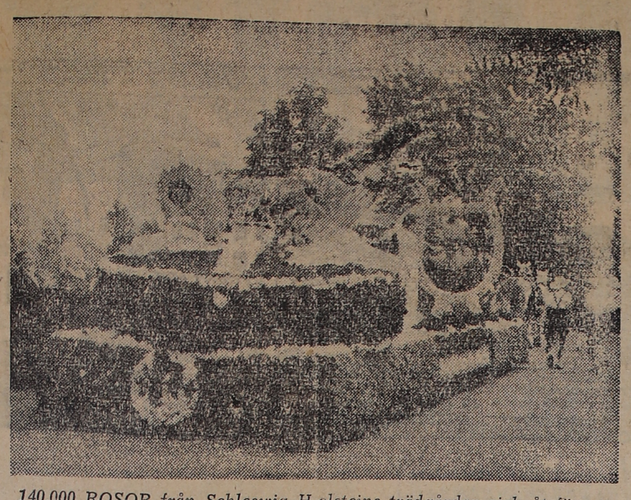

140,000 ROSOR från Schleswig-H olsteins trädgårdar gick åt för att bygga denna blomstervagn och 40 trädgårdsmästare höll på i fyra dagar för att fullborda mästerverket. Men så fick också vagnen första pris i Hannovers rosenfest. Fin reklam för "Holsteinerrosen".

Speldosa istället för Karusell 'experimentteater' radionyhet

STOCKHOLM: Radions höstsäsong börjar söndagen den 9 september. Den dagen firar den finska radion sitt 25-årsjubileum och denna tilldragelse kommer att speglas även i det svenska programmet.

Radioteatern inleder samma kväll det nya spelåret med en beställd, ännu inte namngiven pjäs av Lars Levi Læstadius. Stycket representerar Sveriges andel i en överenskommelse de nordiska ländernas radioföretag emellan att beställa var sin direkt för radio skriven pjäs,

Säsongens dramatiska huvudserie "Bondedramat", som kommer att presenteras med en föreställning den första torsdagen i varje månad, omfattar under hösten Vilhelm Mobergs "De knutna händerna", Eugene O'Neills "Blodet ropar under almarna" och en svensk urpremiär på den österrikiske författaren Richard Billingers pjäs "Raunacht" i översättning av Bertil Malmberg,

En nyhet är "Experimentteatern". Under den rubriken presenteras var tredje vecka ur form- eller innehållssynpunkt experimentellt utformade pjäser.

Älskare av kriminalpjäser kan fr. o. m. lördagen den 29 september och sex lördagar framåt lyssna till thrillerserien "Miss Danger och näktergalen" av Edvard J. Mason.

Höstens följetong blir Jonas och Helen av Hjalmar Bergman, uppläst av fru Stina Bergman.

På kvällarna kommer uppläsningar av skämtare på det internationella planet, t. ex. Mark Twain, Thurber, Saki m. fl.

Musikavdelningen planerar sex symfonimatinéer under hösten med början söndagen den 23 september. Ledare blir även denna säsong Sten Frykberg och flera kända solister kommer att medverka. Alternerande med symfonimatinéerna sändes varannan söndagseftermiddag med början den 16/9 populära kammarmusikkonserter.

Sven Jerring far inom kort till Jugoslavien för att referera landskampen i fotboll den 2 september. Olof Forsén kommer att redovisa resultatet av sina resor längs svensk-norska gränsen och i Österbotten, och Lars Madsén befinner sig på en inspelningsfärd i båt i Östergötlands skärgård.

En samling sakkunniga från svensk industri har tillkallats av Radiotjänst för att diskutera, vad som just nu bör berättas om svensk industriell utveckling.

Inrikespolitiskt kommer i första hand de stora avtalsrörelserna att belysas och utrikespolitiskt har man bl. a. att räkna med program från FN:s generalförsamling i Paris, som öppnas 6 november. Radiotjänsts utlandsredaktör kommer också om planerna kan fullföljas att resa omkring på Irland, som kommer att bli föremål för politiskt-kulturellt reportage.

Regelbundna krönikor för kultur och vetenskap kommer att sändas varannan söndagseftermiddag under rubriken "Tidsspegel". Hösten bjuder också på en större populär serie barnpsykologi. Dessa program kommer att få skiftande form och sändas på olika tider, bl. a. på "husmorshalvtimmen".

Hälsan framför allt kommer under hösten att behandla sjukvård i hemmet och i anslutning till denna föredragsserie ger Radiotjänst ut en kursbok.

För övrigt kan nämnas att "Fönstret" inte kommer tillbaka utan ersätts med ett nytt ungdomsprogram på lördagseftermiddagarna.

Det blir en engelsk nybörjarkurs i höst. Lektionerna sändes på söndagsmornarna 8,35—9,00 med fem minuters textrepetition onsdagar 18,50—18,55. Kursledare blir Rolf Lundgren.

Det blir också en fransk kurs på intalade av franska röster, får följa lätt mellanstadium, "La famille Dupont", där lyssnaren i dialoger, livet i en sydfransk familj. Slutligen sändes också en fortsättningskurs i spanska, där Max Gorosch fortsätter den nybörjarkurs, som avslutades i våras.

En rad av föregående säsongs underhållningsprogram kommer igen även i höst: Lilla varitén, Povel Ramel och hans flygel, radiotipset Tolv rätt, Dansa med mej, Uppe med tuppen och Nattugglan. Söndagsmorgnarnas Kvar i sängen kommer att alternera med den nytillkomne Hjälpsamme herrn, alias en av de Tre Knas, alias Carl-Gustaf Lindstedt, som skall göra ett försök att introducera slapstick i radio.

Varje lördagskväll under hösten sänds "Speldosan", entimmesunderhållning med Sigge Fürst som conferencier. Staffan Tjerneld presenterar ungefär var tredje vecka en ny illustrerad resehandbok, där tre unga män på resa i dagens Sverige ger sina intryck från färden. Ungefär en gång i månaden sänds under hösten och våren "Kar De Mummas backspegel", en kavalkad av inslag från alla Blancheteaterns revyer genom åren med originalbesättning.

Ett program med sysselsättning och underhållning för sjuka och ensamma kommer ungefär en gång i månaden.

Nygift anhölls för våldtäkt

STOCKHOLM: En nygift, 27-årig stockholmare har anhållits av statskriminalpolisen för våldtäktsförsöket mot en 12-årig flicka i tisdags kväll vid Vinvägen i Lännersta. Mannen greps på fredagsmorgonen på sin arbetsplats, ett statligt verk, där han har en lägre befattning.

Mannen greps på grundval av det signalement polisen hade fått av allmänheten. Han har icke erkänt men medgivit att han uppehållit sig vid brottsplatsen vid den tidpunkt, då våldsdådet förövades.

Kommissarie Smedberg hos statskriminalen upplyser, att det var tack vare den utförliga beskrivningen på en man, som av flera personer hade setts i det område där brottet förövades, som man kunde gripa den, som misstänkes för dådet och som har mycket starka indicier mot sig. Mannen, som har varit gift några månader, har talat om, att han i tisdags hade cyklat ut till Lännersta och badat där. Han hade besökt en bekant. Under dagens lopp blev han berusad, och vad han har företagit sig i detta tillstånd, minns han inte, säger han.

Den anhållne hördes under fredagen. Han erkände, som sagt, att han hade varit på den ifrågavarande platsen. Han sade sig inte vilja bestrida, att den överfallna flickans uppgifter kan vara riktiga, men han kommer alltså inte ihåg, att han gjort sig skyldig till brottet.

På lördagen hördes flera av de personer, som säger sig ha sett den anhållne i Lännersta i tisdags.

Polisen i Björknäs upplyser, att det har visat sig, att mannen inte lyckades fullborda sina avsikter mot flickan.

Vpl-inskrivningarna

skall enligt beslut av regeringen framflyttas i år på grund av repetitionsövningarna och taga sin början först den 15 okt. Ett undantag blir dock Norr- och Västerbottens inskrivningsområde, där början göres 14 dagar tidigare.

STORTLOPPET

Av ALLAN PEASLEF

Jag träffade henne för någon tid sedan, då jag besökte en av mina vänner. Jag hade hört mycket talas om henne förut. Liksom en smula ursäktande hade de talat om henne och sagt hon var litet underlig. Hon hade mycket ljusblå ögon, som tycktes se rätt igenom en, och hon var tämligen liten till växten. Hon måste ha varit mellan femtio och sextio år.

Bergsklättring var hennes stora passion, och hon talade om det som man talar om det käraste man äger.

En dag träffade jag på henne i köket, där hon stod och diskade. Mina vänner hade nämligen inget hembiträde i huset, och alla extra hushållsarbeten föll därför på hennes lott.

— Låt mig hjälpa till, bad jag och tog upp en handduk och började torka.

Ett uttryck av förvåning flög plötsligt över hennes ansikte.

— Ni förstör ju Muretta-passet, sade hon tvärt.

Det var inte långt ifrån att jag tappat tallriken av förvåning.

Ovillkorligen måste jag kasta en blick på den upplagda disken. På något underligt sätt liknade den ett bergsmassiv med här och där uppstickande spetsar. På ett finurligt sätt hade koppar och tallrikar, formar och andra föremål arrangerats i ett slags klippor med små pass emellan. Jag ställde tillbaka tallriken och frågade allvarligt:

— Skulle ni inte vilja berätta mig litet om bergen? Jag har egentligen aldrig sett ett riktigt berg.

— Vet ni, att jag för blott några få år sedan var den förste för säsongen, som åkte ned för Muretta-passet?

Jag glömde bort disken och slog mig ned på en stol för att lyssna.

— Jag lämnade Mona kl. 11 och började klättringen med skidor uppför, började hon. Snart hade jag anlänt till sista värdshuset, som jag skulle passera, innan jag gick utför passet. Där intog jag en del förfriskningar. »Jag ämnar gå utför Muretta-passet», sade jag åt dem, och de tittade på mig med undran och förvåning. Jag talade om det blott för den händelse, att något skulle hända. De lägger alltid särskilt märke till alla dem, som passerar förbi på väg till Muretta.

— Kl. 7 på kvällen, fortsatte hon, började det bli mörkt, och jag befann mig ännu långt från toppen. Med pekfingret pekade hon ut en liten klyfta bland disarna och gjorde sedan en liten rörelse uppåt med fingret. För mig var redan diskberget ett riktigt berg, och jag tyckte mig se tydligt den eviga snön, glaciärerna, där döden väntade vid varje oförsiktigt steg.

— Det tjänade inte mycket till att gå tillbaka. Dessutom kände jag inom mig, att jag helt enkelt måste gå utför det där passet eller också aldrig återvända. Överallt omkring mig var blott snö och sten, så långt ögat kunde se. Det var jungfrulig snö, som för året ännu ej beträtts av någon människa. Äntligen nådde jag fram till den punkt, där den jämna branta sluttningen började, och jag såg ned mot Briex. Långt, långt borta i djupet såg jag ett svagt ljussken från hotellet. Det var det enda tecken till liv, som stod att upptäcka.

— Jag lutade mig fram på skidorna och störtade iväg utför den kolossala branten. På vardera sidan om mig gnistrade snön i yrande kaskader som myriader lysande lampor. Jag ropade högt av pur förtjusning, medan jag störtade utför i svindlande fart. Jag var den förste, som åkte utför passet den säsongen. Nästan färdig att svimma vacklade jag efter tjugufem minuters rasande färd in på hotellet, där jag domnade bort för en stund i en fåtölj. Hoteldirektören kom fram fram med ett glas cognac. »Muretta-passet», sade jag, medan jag drack. Till en början såg det ut, som de knappast ville tro mig, men sedan såg de på varandra, och jag hörde dem säga »Mademoiselle Sans Peur» till varandra. Jag stannade kvar på hotellet några dagar, och hela tiden kallade de mig »Mademoiselle Sans Peur».

Någon tog i dörren, och dottern i huset kom infarande med nya diskar.

— Här är litet till, tant, sade hon, diska det också åt oss.

De blå ljusen slocknade i det grå ansiktet, och hon grep på nytt disktrasan.

Den unga flickan såg på mig. — Kom med oss ut, det är en sådan underbar dag, och vi tänkte spela litet tennis.

Flickan tog mig i handen och drog mig ut. — Hon är litet underlig, viskade hon i örat på mig.

I dörröppningen såg jag mig tillbaka. »Mademoiselle Sans Peur» hade vänt ryggen åt oss, hennes fingrar vilade med en smeksam, kärleksfull gest över bergen av upplagda diskar.

Stalins mustasch Ehrenrettung för Tito

Ett femtiotal hamnarbetare i Stapleton, USA, har vägrat lasta jugoslaviske lastångaren "Cirna Gora", sedan de ombord hade upptäckt en tavla föreställande en uniformsklädd herre, utrustad med sovjetsymbolen, hammaren och skäran. De trodde att mannen ifråga var Stalin. De återupptog arbetet först sedan de hade åhört ett utrikespolitiskt föredrag, som upplyste dem om att Jugoslavien visserligen var kommunistiskt men icke förty fiende till Sovjetunionen och acceptabelt i västmaktssällskap. Tavlan, som de trodde föreställde Stalin, återgav ett porträtt av marskalk Tito. Stalin bär mustasch, påpekades för hamnarbetarna, så de borde egentligen genast ha uppfattat att det inte var han.

Liten gosses aftonbön

— Kära Gud, ge mig en liten syster. Och sen kan du låta mig få hjulena på hennes barnvagn, när hon inte behöver den längre.

— Vi talar som vi vet om "moder jord". Kan någon säga, varför vi betraktar jorden som ett femininum?

— För ingen vet hur gammal hon är.

Perfekt kvinna

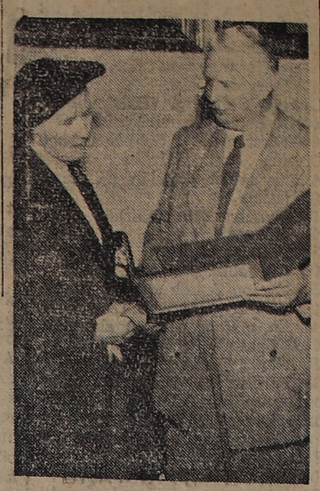

Hamburgs mest perfekta kvinna, svenskättlingen fröken Inga Carlsson, gästar Stockholm och besökte på måndagen stadsfullmäktiges ordf. Carl Albert Andersson i Stadshuset, där hon överbringade en vänskapsadress från Hamburgs borgmästare.

Sånt händer i Paris

En stor parisrestaurang har i dagarna invigt sina nyrestaurerade kökslokaler. I en gång, som servitriser och servitörer måste passera har, berättar Le Figaro, satts upp ett anslag med följande innehåll:

Vad är en gäst?

Gästen är den mest betydande personen i denna affär, såväl när han själv uppträder här som när han vänder sig till oss per brev eller telefon.

Gästen beror inte av oss, det är vi som beror av honom.

Gästen är inte en inkräktare, han hindrar inte vårt arbete utan är detta arbetes ändamål. Vi visar honom inte en ynnest genom att servera honom, utan det är han som visar oss en ynnest genom att ge oss tillfälle därtill.

Gästen är inte någon som det gäller att bekämpa eller att besegra, Ingen har någonsin haft rätt gentemot en gäst.

Gästen är en person, som kommer till oss med sina önskningar. Det är vårt yrke att förverkliga dem på det lyckligaste sättet för honom och för oss själva.

Ja, detta var som sagt i Paris...

Ellinor och fiolen

Av DAVID GOLDES

Det är ofta rena tillfälligheter som skapar vårt öde. Det var också en ren tillfällighet som den lilla Ellinor kunde tacka för sin lycka, en tillfällighet och en fiol. En helt vanlig, medelmåttig fiol, som hon under hela sitt liv aldrig lärde sig spela på.

Men det var så att fiolen klädde Ellinor. Den sammetsbruna trälådan bröt av mot det blonda håret och de rosiga kinderna. Och när hon så stod på estraden med instrumentet i de smala välvårdade händerna och de stora fuktiga skimrande ögonen, drömmande uppåtriktade, då utgjorde hon en tavla — som på film. Bara att fiolerna klinga bättre där.

Men om det var så att Paganini sagt, att man skulle behöva tio år för att lära sig spela fiol, ja, då kunde nog den lilla Ellinor aldrig lära sig det. Ty hon hade inte så mycken tid att ägna sig åt konst. Hon var nämligen anställd i ett stort varuhus och efter en ansträngande åttatimmarsdag orkar man inte öva fiolspel. Och ändå hade Ellinor i ett anfall av äregirighet gått till en berömd musikprofessor för att låta pröva sig. Professorn var en gammal brumbjörn här hjälpte det inte att kokettera.

— Var så god, fröken, sade han stelt.

Och Ellinor spelade. Det skulle föreställa Mozart. Efter tio takter sade han — fröken bör stoppa strumpor i stället. Varpå Ellinor förolämpad avlägsnade sig. Sina äregiriga drömmar skrinlade hon — åtminstone för tillfället — och fortsatte att sälja strumpor och underkläder.

En dag kom i alla fall den stora upplevelsen. Handelsskolan, där Ellinor varit elev, gav en soiré med dans och naturligtvis hade Ellinor blivit ombedd att spela. Och så stod den lilla Ellinor åter på estraden. Denna gång skulle det föreställa Chopin och hon skördade också det stormande bifall, med vilket alla sådana amatörföretag blir belönade — om de inte räcker för länge, vill säga.

Så kom fotografen från en veckotidning och frågade om han fick fotografera konstnärinnan för sin tidning. Det fick han naturligtvis. Tre gratisfotografier betingade hon sig dock och fotografen skrev upp adressen.

Sedan — ja, sedan kom han med stort H. Ingen visste vilken vind som blåst honom till festen, men han hade blixtrande ögon, var älskvärd och elegant och — framför allt — han dansade som en gud. Det blev naturligtvis kärlek vid första ögonkastet och för Ellinor angenämt kryddad genom kamraternas avund.

— Ni för så bra, sade Ellinor under dansen med ett försiktigt ögonkast. Och när han efter festens slut körde henne hem i sin lilla eleganta sportbil, sade han inte mer fröken Ellinor utan "kära lilla Nell".

Ända skulle den unge mannen kanske glömt denna lilla upplevelse om han inte strax därefter råkat få se Ellinors porträtt i tidningen. Hon var avbildad i ett stort format med fiolen under armen och under fotografiet stod "Ellionor Gerald", den bekante violinisten. På ett telefonsamtal följde sedan rendezvous. Och eftersom man inte brukar komma till ett sådant med ett musikinstrument, så blev det alltså intet missljud. Det slutade i stället med ett par kyssar.

Ellinor var dock inte så lätt eröv rad, som den unge mannen tänkt sig. Framgången och först och främst fotografiet i tidningen hade stigit den lilla Ellinor åt huvudet.

— Jag skall aldrig gifta mig, sade hon. Jag skall sluta min pjäts och ägna mig åt konsten.

Då blev den unge mannen betänksam. Ty även om han inte precis tänkte gifta sig, så förlorar man ogärna en vacker flicka åt konsten. Följaktligen sökte han förklara för den lilla Ellinor, att det numera, då man kan få höra världens bästa konstnärer i radio, rakt inte lönade sig att hålla på i åratal och studera ett sådant svårt instrument som fiol. — Och för övrigt tycker jag inte om att se dig stå på estraden, där alla män kan betrakta dig.

— Men min konst, suckade Ellinor, tänk på min framtid.

— Kärleken är starkare än konsten, sade han högtidligt.

— Så får jag väl offra min framtid, sade Ellinor.

Fiolen, som blivit orsaken till hennes lycka hängde på väggen som dekoration. Hon fick lova att aldrig mer spela på den offentligt. Vad allt gör man inte av kärlek.

SAGT och SKRIVET

Möjligheterna att vinna glädje och tillfredsställelse är lika talrika och olikartade som orsakerna till bekymmer.

E. S. Thetford.

Man skall veta att lata sig med metod och beräkning.

Prof. Alf Nyman.

Till varje mänskligt problem finns alltid en bekväm förklaring — enkel, sannolik och fullkomligt uppåt väggarna.

H. L. Mencken.

Livat i Cannes

Då en amerikansk eskader den 27 augusti angör Cannes, får 300 franska flickor sin stora chans. Amerikanske bokförläggaren New Seldman har fått i uppdrag att sörja för att de amerikanska flottisterna och officerarna inte skall ha tråkigt under sin vistelse i Cannes, och söker därför omkring trehundra flickor av god familj, som kan konsten att dansa och parlera på engelska. Var och en av de lyckligt utvalda fransyskorna får 100,000 franc — 1,500 svenska kronor — enbart för att skaffa sig snygga kläder. Balerna, som kommer att anordnas för U. S. Navy i Cannes, skall äga rum på festivalpalatsens tak under fri himmel, och det skall bli glansfulla tillställningar, lovar programledningen. Denna skall emellertid också se till, att bekantskapen mellan yankees och de dansanta fransyskorna inte blir alltför långvarig och fördjupad. Tack vare ett utstuderat "filtreringssystem" skall samma flicka inte dansa mer än en dans med samma sjökadett respektive matros. Flickorna får också order om att behålla hatten på hela tiden balen pågår, en eftergift åt amerikansk moraluppfattning, som fransyskorna nog kommer att gå med på för 100,000 franc. Så allt lovar att det skall tillgå både livat och hyfsat vid yankeebesöket i Cannes.

Urvattnad

Och så var det alltså mannen, som kom in på baren och skröt en smula med sin kännedom om olika spritsorter:

Bartendern bad att få undersöka saken, vilket gästen gärna beviljade.

Första drinken: Alla rätt.

Andra drinken: Alla rätt.

Bartendern var imponerad men beslöt att sätta mannen på det hala. Under disken fyllde han alltså glaset med vanligt oblandat vattenledningsvatten.

Gästen smakade försiktigt på drycken, såg litet fundersam ut, smakade igen och satte ned glaset på disken med en skakning på huvudet.

— Ni vinner, sa han. Det här är faktiskt nånting, som jag aldrig i mitt liv har smakat — men en sak är jag nästan säker på: någon populär drink blir det inte.

Glaskyrka med utsikt på himmel och hav

Den amerikanske arkitekten Lloyd Wright har ritat en alldeles genomskinlig glaskyrka, som skall byggas på en högplatå i Portuguese Band i Kalifornien, belägen högt över Stilla havet. Gudstjänstbesökarna skall få tillfälle att samtidigt kunna se såväl himlen som havet.

På marken för underbefäl kom härom dagen ett "solsken" inseglande med sin portion för att slå sig ned. Nyutnämnde furiren Andersson tittar upp från sin kaffekopp och anmärker tämligen fränt:

— Med vilken rätt slår du dej ner här?

— Med korv och potatis, serru välan

Han fick stanna.

Olycksbådande

Under presidentvalen i Portugal fick ende kandidaten till posten, 57-årige general Higino Craveiro Lopes, besök av landets diktator, dr Salazar, som hälsade med orden:

— Varför ser du så bekymrad ut?

— Jag är orolig för valutgången.

— Det skall du väl inte behöva vara, när du ställer upp som ensam kandidat.

— Säg inte det, menade generalen, tänk om jag i likhet med Hitler och Stalin får 102 procent av rösterna — det skulle se illa ut.

GYNNA LAHOLMS TIDNINGS ANNONSÖRER!

RADIO

FREDAGEN DEN 17 AUGUSTI

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Kyrkoherde Gunnar Stenberg. (Hälsingborg.)
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.20 Lediga platser.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Birger Lensander sjunger visor av Lars Bondesson.
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Nytt från trädgårdsförsöken. Föredrag av professor Fredrik Nilsson. (Malmö.)
12.55 Tidssignal.
13.00 Georges Boulanger-melodier. Åke Jelving spelar till Kabaretorkestern. Arrangör och dirigent: William Lind.
13.25 Daghem på svenska landsbygden. Gunvor Paulsson. (Repris.)
13.35—14.00 Franz Lehár: Ur operetten Tsarévitj. Solister: Helge Roswænge, Manfred Jungwirth, Lisa Della Casa, John Hendrik och Leni Funk. Tonhalleorkestern och kör från operan i Zürich. Dir.: Victor Reinshagen.
17.00 Väderlek.
17.10 Den gamle billedbog, en novell av Aage Dons. Uppläsning av Tove Bang.
17.30 Grammofonmusik: 1. Uvertyr till »Rosamunda» (Schubert). Amsterdams Konserthusorkester. Dir.: Willem Mengelberg. 2. Am Bach im Frühling (Schubert). Heinrich Rehkemper, sång. 3. Rondo G-dur op. 51 nr 2 (Beethoven). 4. Ur Liebesliederwalzer op. 52 (Johannes Brahms). Solister: Irmgard Seefried, Elisabeth Höngen, Hugo Meyer-Welfing och Hans Hotter. Friedrich Wührer och Hermann von Nordberg, piano. 5. Humoresk (Dvórak). Mischa Elman, violin. 6. An der schönen, bauen Donau (Johann Strauss). Wiens filharmoniska orkester. Dir.: Herbert von Karajan. 7. The man I love (George och Ira Gershwin). Dorothy Kirsten, sång. Dir.: John Scott Trotter. 8. La violetera (José Padilla). Philip Greens orkester. 9. Café Rouge, potpurri över Fred Winter-melodier. Inga Sundström, sång. Sune Waldimirs orkester. 10. Valse Janine (Jack Gill-Hasse Wallin). Jack Gills musett-ensemble. 11. Den gamla vaktparaden (Teike-Holzman-Bagley-Ramel). Povel »Tut» Ramel, Bibbi »Pip» Johnson och Oscar »Bom» Rundquist, sång. Allan »Pling» Johanssons Rytmiska Eftertrupp.
18.35 Aus meinem österreichischen Skizzenbuch. Die singende Stadt. Av Peter Winner.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 En kväll i folkparken. Thore Ehrlings orkester spelar.
19.55 Aktuell profil.
20.05 När månen vandrar på fästet blå. Kring en himlakropp.
20.45 Göteborgs radioorkester. Dir.: Sixten Eckerberg.
21.15 Norrbotten i rikshushållet Föredrag av landshövding O. W. Löfgren.
21.30 Forts. på konserten.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Godnattmusik på grammofon.

Danska radioprogrammet fredag.

7.35 grammofonmusik. 8.30 morgonandakt. 12.00 middagskonsert från Wivex. 13.15 sånger av Franz Schubert. 13.35 novell, uppläsning. 14.00 kvinnornas eftermiddagsprogram. 16.00 eftermiddagskonsert. 17.40 dagens melodier. 18.30 Max Skalka och hans orkester. 19.40 20 frågor. 20.10 veckans radiopjäs. 22.15 underhållningsork. spelar.

GEOGRAFISKA MYSTERIER

Vi är dessvärre blott allt för vana vid att utländska tidningar skriver om Stockholms huvudstad Oslo och om staden Norge i Stockholm. Så är det i alla fall en tröst att läsa i Daily Times i Nigeria om en ungdomskongress, som ska hållas i Köpenhamn i Norge.

Skriver norska kollegan Aftenposten.

LÖRDAGEN DEN 18 AUGUSTI

6.15 Gökotta. Morgonvandring till fågelsång.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.40 Morgonandakt. Kyrkoherde Gunnar Stenberg. (Hälsingborg.)
8.00 Nyheter och väderlek.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Marie Adams spelar populärt på piano. (Halmstad.)
12.30 Nyheter och väderlek.
12.45 Skivnytt.
12.55 Tidssignal.
13.00 Att jobba på verkstad.
13.20 Marion Sundh sjunger schlager. Vid flygeln: Rolf Larsson.
13.40 En målare och en skulptör. Eigil Schwab berättar.
13.55 Musik på lördagsmiddagen.
15.30 Färden på Bramaputra, en berättelse från 1830-talets Indien ur »Gryning över djungeln» av Per Westerlund. Uppläsning av Folke Walder.
16.00 Johan Adolfssons kvintett.
16.20 Barnteatern: Pelle på planetfärd av Georg Eliasson. VI. (Repris.)
16.40 Sång av Maud Christiansen. Vid flygeln: Fritjof Kjellberg.
17.00 Väderlek.
17.10 Populära toner. Carl-Erik Ahlborg, cello, och William Lind, piano.
17.30 Gluggen.
18.00 Helgmålsringning från Österhaninge kyrka i Södermanland.
18.10 SM i fri idrott.
18.45 Veckans löpsedel.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 SM i fri idrott.
19.45 Gammal dansmusik av Gösta Cederbergs kapell.
20.15 Cabaret Karl Johan. Norskt gästspel av Per Aabel, Ola Isene och Einar Sissener. Vid flygeln: Kaare Siem.
20.45 Kabaretorkestern spelar evergreens i arrangemang av Sverre Bergh, Oslo. Dir.: Åke Jelving.
21.10 Sjuk till sjöss. Kanske tusentals mil från närmaste sjukhus.
21.50 Robert Riefling, Oslo spelar pianokompositioner. (Malmö.)
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—24.00 Modern dansmusik.

Danska radioprogrammet lördag.

7.35 grammofonmusik. 8.30 morgonandakt. 12.00 middagskonsert av kabaretorkestern. 13.15 sånger. 13.35 orkesterkonsert. 14.00 musik av Grieg. 14.25 glada toner på grammofon. 15.00 grammofonmusik. 20.00 radioorkestern spelar. 20.40 uppläsning. 21.10 underhållningsprogr. 22.15 dansmusik från Dansetten.

EN TJUV

som tagit sig in i Pressbyråns kiosk i Falsterbo, torde ha satt rekord i chokladätande.

På ort och ställe åt han upp 101 chokladkakor, 11 gräddbullar och 5 kg. bananer, och när han gick plockade han med sig ytterligare 700 chokladkakor. Dem fick han dock ingen användning för, ty nästa dag greps han av en badgäst nere vid stranden, iförd hans badkappa, vilken tjuven tidigare på dagen tillgripit i badgästens låsta hytt i tro att denne var bortrest.

*

Den jovialiske godsägaren P. hade köpt en Ford i bilismens barndom. Allt var glädje och gamman, fordonet "rusade" fram med ända till 40 kilometers hastighet.

Så var dagen inne för registrering. P. stegade upp på länsstyrelsens kansli och fick i sin hand en skylt med nummer 549, var vid P:s blick hastigt mörknade. Den mångkunnige jorddrotten, som bl. a. kunde sin psalmbok nästan utantill, utbrast:

— Får jag byta nummer; det här är ju — Jag går mot döden, var jag går.

*

Det var på ett bröllop, där det var så många bjudna, att en nyss anländ gäst, som bara kände bruden och hennes familj, var alldeles bortkommen. Till slut gick han fram till en frackklädd herre och frågade:

— Förlåt, min herre, men är det ni som är brudgummen?

— Nej, svarade den endre — jag kom aldrig längre än till semifinalen!

I blickpunkten

ÄVEN ÖVRIGA STATSTJÄNSTEMÄN har hemarbete och övertid, påpekar Morgontidningen (s) i anledning av utredningen om läroverkslärarnas arbetsbörda:

Denna unika arbetstidsundersökning lämnar emellertid dessutom övertygande bevis för hur intressant och rikt läraryrket är. Att komma upp till lång arbetstid via de "indirekta förberedelsernas" in- och utländska studieresor, à jourläsning av pressen, utländskt radiolyssnande m. m. bör ju inte precis verka avskräckande för lämpliga kandidater till lärarbanan. Angeläget är att skolan får en så lämplig arbetsordning som möjligt. Som bekant befinner sig för närvarande hela skolordningen i stöpsleven för att formas till att mer tidsenligt motsvara de nuvarande behoven. Läroverksförbundets arbetstidsutredning kan därför sägas handla om arbetsbördan under ett system, som redan på avgörande punkter är på väg att omskapas.

Man bör tillägga att utredningen företogs under maj månad, då tjänstgöringen inför skolårets avslutande är som mest pressande. Det brukar vara lugnare under skolterminernas början.

Utredningen öppnar nya perspektiv för arbetstidsstudier. Pro menader, fotbollsspel m. m. kan betraktas som nödvändiga för vidmakthållande av en kondition som gör det möjligt att utföra det dagliga tidsbestämda arbetet.

DEN LIBERALA KONGRESSEN betygsättes av Dagens Nyheter (fp), som tycker att det förekom för mycket granna fraser och för litet realdebatt:

Denna förtunning av atmosfären gjorde sig också märkbar i de anföranden som hölls under kongressen. Direkt lysande prestationer förekom visserligen, främst kanske David Roussets tal om koncentrationslägren. Men i alltför många fall fick eleganta men tomma fraser, ja, rena floskler ersätta sakligt innehåll; man hade i vissa ögonblick en känsla av att det pågick en tävlan i att tala vackert om ingenting.

Det är så med många utlänningar speciellt i de latinska länderna. För dem blir retoriken huvudfrågan och innehållet en bisak. Men det visste man förut.

BOSTADSSKATT diskuteras av Norrländska Socialdemokraten, som dock inte alldeles bortser från nackdelarna speciellt ur agitatorisk synpunkt:

Propagandan mot skatten skulle säkert bli våldsam. Det är gudskelov så att större delen av svenska folket har bostad. De flesta av dessa skulle säkert reagera inför den nya skatten. Men såvitt vi kan se finns det tre alternativ:

Följer man högern, och söker dämpa bostadsbristen genom att hyrorna tillåtas stiga så mycket att fattigt folk inte har råd att bo skapligt, utan måste gå tillbaka till en mindre bostad, kommer de nya bostädernas höga hyror att stimulera den handel med äldre lägenheter, som redan nu pågår ganska öppet. Det andra alternativet är bostadssubventioner, som eliminerar höjningen eller en större del av höjningen i byggnadskostnaderna. Dessa subventioner måste betalas av skattemedel — drabbar alltså även dem som bor i äldre fastigheter. Det tredje alternativet är bostadsskatt. Oss förefaller det vara värt att på allvar pröva även detta alternativ.

Man kan vara säker på att de som bor i gamla lägenheter kommer att göra sig hörda. Man måste komma ihåg att de ofta har sämre standard på sina bostäder. Vidare är en bostadsskatt förknippad med många praktiska svårigheter rent administrativt. Slutligen kommer de höjda hyrorna att framkalla stora kompensationskrav. Altruism är ingenting som behärskar de stora fackliga organisationerna.

RATTFYLLERISTERNAS VILDA FRAMFART låter tyvärr tala om sig alltför ofta skriver Smålandsbygdens Tidning (bf):

Motorismen har i hög grad ökat faran för trafikanterna. Fortdårarnas ibland besinningslösa framfart gör tillvaron ännu osäkrare. Allra farligast är dock rattfylleristerna, vilka genom en större eller mindre spritförtäring fått uppmärksamhet och bedömningsförmåga avsevärt avtrubbad. I detta fall bör uppmärksammas att i första hand är det inte frågan om rattfylleristen själv och de passagerare som utsätter sig för vågstycket att färdas med honom, dessa må ju stå sitt eget kast, utan det gäller framförallt ordentliga trafikanter som lärt sig både trafikregler och vägvett, men som givetvis är lika osäkra till liv och lem, när vettvillingar huserar på vägar och gator.

Det är ett samhällsintresse, anser den citerade tidningen, att betydligt skärpta lagar stiftas både gentemot rattfyllerister och biltjuvar.

TRÄDGÅRDSODLINGENS PROBLEM blev föremål för en motion vid årets riksdag. Motionen tillstyrktes av jordbruksutskottet och bifölls av kamrarna. Den beslutade utredningen blir emellertid inte så omfattande som yrkandet i motionen, framhåller Skånska Dagbladet:

Enligt riksdagsbeslut bör utredningen avse avhjälpandet av de svårigheter som är förbundna med lagringen, distributionen och avsättningen av trädgårdsprodukterna. Även med denna begränsning måste en utredning bli värdefull, därför att dessa svårigheter är de svåraste trädgårdsodlarna har att brottas med. Om utredningen skall kunna anvisa utvägar för en förbättrad avsättning av svensk frukt och svenska grönsaker på den inhemska marknaden kan den för övrigt knappast komma förbi frågorna om importen och tullskyddet. Syftet med motionerna får därför anses vara uppnått.

DET FÖRÖDDA KOREA kan inte ensamt klara upp sina försörjningsproblem. Inom Förenta Nationerna finns också ett särskilt organ tillsatt för Koreas återuppbyggnad. Hittills har det av förklarliga skäl inte kunnat åstadkomma så mycket. Men tiden att sätta igång på allvar synes nu vara inne, anser Vestmanlands Läns Tidning, som skriver:

För det första året har återuppbyggnadsbyrån utlovats 250 miljoner dollar från FN-staterna och från Förenta staterna föreligger ett förslag om uttaxering av ytterligare ett stort belopp. Det är i det sammanhanget uppgifter framkommit om det ena och det andra landets skyldighet att bidraga med det och det. I amerikansk press har det också rakt på sak sagts ut, att de länder som inte sänt trupper till Korea här har ett tillfälle att visa vad deras moraliska ansvar är värt. Helt gripen ur luften var kanske inte den amerikanska uppgiften om det svenska bidraget till det koreanska undervisningsväsendet!

Det är väl ändå vår sak att avgöra vad vi skall skicka till Korea. Det är det.

Och just därför skall vi vara beredda att göra den bästa insats vi kan vara i stånd till, framhåller tidningen med all rätt.

SÅDANA GAMLA som själva kan klara sig i sina hem bör inte mot sin vilja tvingas till anstalt — det är inte bara en human metod utan också en ekonomisk, betonar Göteborgs-Tidningen som erinrar om att man från ledande håll inom Landskommunernas förbund förklarat att hela problemet om åldringsvården måste omprövas ur rent ekonomisk synvinkel:

Målet är att i stor omfattning ersätta den kollektiva vården med friare former, som kräver mindre personal och som dessutom i många fall passar de gamla bättre. Även om de ekonomiska synpunkterna av givna skäl just nu kommer i förgrunden är det dock till sist ett humaniärt spörsmål man rör sig med. Den sidan får inte glömmas, det är också den som gör att dröjsmålets faror ter sig så stora, att talet om hotande katastrof är fullt berättigat.

Befogad erinran.

ALLAN KÄMPE

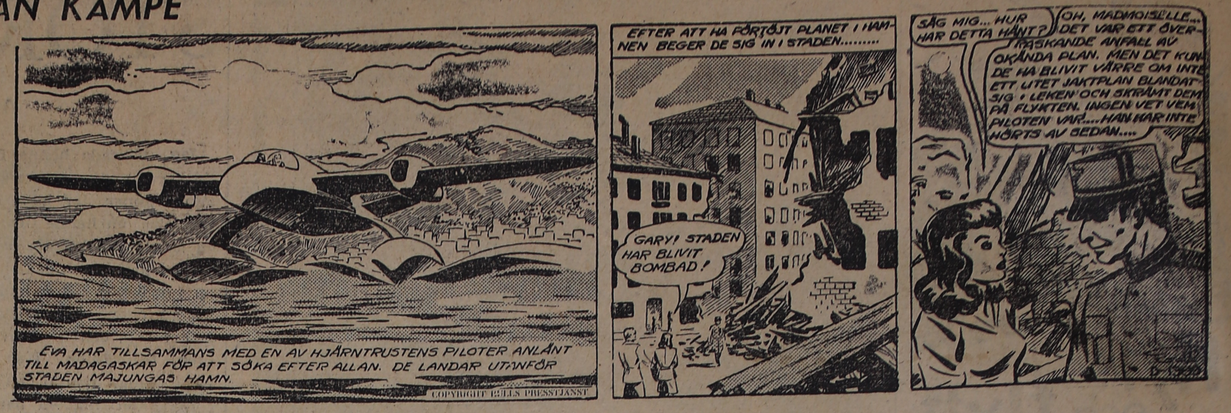

FILIP OCH MAJKEN

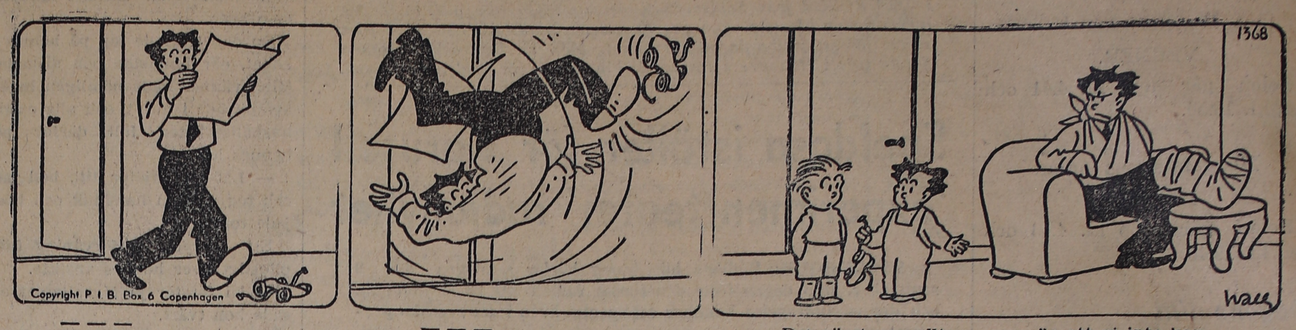

— Det värsta av alltsammans är att vi inte kan hitta den andra rullskridskon!

Basker Ville & Co

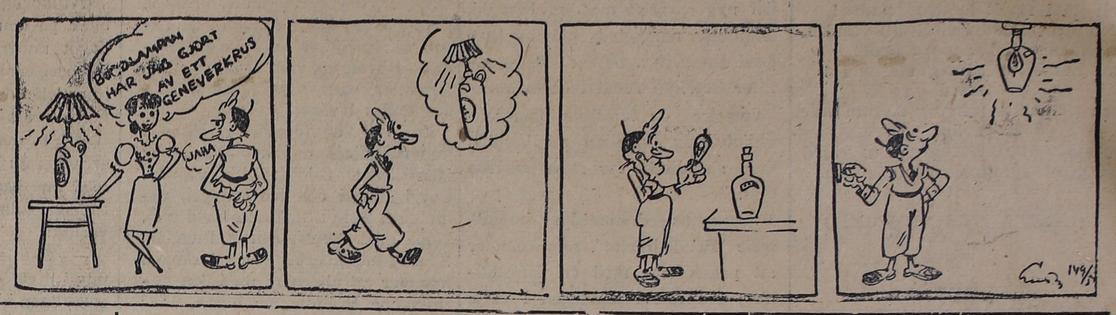

Sverige köper stora mängder finskt virke

Den totala finska virkesexporten till Sverige beräknas inbringa ungefär 60 miljoner kronor, dvs dubbelt så mycket som i fjol, meddelas från Helsingfors.

I form av arbetslöner och transportkostnader kommer där till avsevärda belopp, då många svenska företag köper virke här på rot.

För leverans i år har kontrakterats närmare 40 miljoner kubikfot, men därav har hittills bara en bråkdel kunnat skeppas ut. Bl. a. ligger i Kemi älv ungefär två tredjedelar av det flottade virket ännu osorterat, så att det tills vidare är omöjligt att beräkna hur stor den slutliga exporten blir. Så mycket är i alla fall säkert att både mängden och värdet kommer att avsevärt överstiga fjolårssiffrorna.

Sömnmedel för att kunna fånga skånsk kronhjort levande

Svenska Jägarförbundet som ämnar skapa ett reservat för kronhjortar på kronoparken Halleberg i Västergötland och dit överföra ett antal skånska kronhjortar, har ännu inte trots upprepade försök lyckats infånga en enda skånsk kronhjort. Nu tänker man därför pröva en ny metod nämligen att söka fånga hjortarna med hjälp av sömnmedel. Då detta innehåller gift har förbundet nu måst begära regeringens tillstånd. Det begäres för ordföranden i skånska jägarsällskapet, friherre Otto Rammel, och professor Gösta Notini, som hittills lett fångtsförsöken. Sömnmedlet tänker man sig applicerat i något av hjortarna uppskattat fodermedel, exempelvis äpplen eller betor. Man tänker använda preparaten veronal eller kloralos. Fånstförsöken skall begränsas till de tider då marken är tjälfrusen och belagd med spårsnö.

---

(25)

XIV

Midsommarnatt.

Det var midsommar. På Kvarnberget i Skogby samlades ungdomarna. Midsommarstången skulle klädas. Detta var en gammal tradition, som årligen förnyades.

Då Nygårds Lars kom upp till berget, sade han:

— Pojkar, här är för litet löv! De här kärvarna räcker inte långt. Han vände sig till Norrgrannas Torsten och sade: — Gå hem efter en yxa, vi måste få mera löv hit!

Torsten var inte av samma åsikt som Lars utan svarade trumpet: — Jag har varje år skaffat löv upp till berget. I år får någon annan göra det. Ollas pojkarna skulle aldrig hämta en kärve löv till midsommarberget. De kommer upp med finpressade boxveck och står där fina som stadsherrar och litar på att en annan skall ordna allt. Inte kom de med i går kväll och tog ned stången heller. Jag fick ordna om både tåg och block.

— Äsch, stå inte där och prata smörja! Kom med nu efter mera löv! Det är vi, som är byns pojkar och får stå med skammen, då ungdomarna kommer från andra byar, om vi inte har allt ordnat. Skogby midsommarstång har alltid varit den vackraste i hela socknen och inte skall den bli sämre i år heller.

Då Lars och Torsten kom med lövkärvarna på nacken upp till berget, vimlade där redan av ungdomar, Norrgårds Karl ropade till Torsten och Lars: — Ni ä' sena av er i Skogby, som kommer med lövet i sista minuten! Flickorna sitter och väntar! De ä' oroliga och rädda, att de inte skall få stången klädd i tid!

— Åh, bättre sent än aldrig, sade Lars och slängde kärven av axeln och gick hem för att ta på sig helgdagskläderna. — Glöm inte att ta flaggor med dej upp, när du kommer tillbaka, ropade Torsten efter Lars

Kerstin och Anna-Lena var också med på berget. De knöt med flinka händer asplöv på långa snören. Kerstin vände sig till småflickorna, som med stort intresse gav akt på hur Anna-Lena och hon knöt knutarna om lövet, och sade: — Småflickor, glöm inte edra skyldigheter! Spring fort och plocka blommor till kransarna, som skall bindas vid råarna!

Från pojkarna hördes en röst, som ropade: — Glöm inte att plocka nio olika sorters blomster åt Kerstin, som hon skall lägga under huvudkudden i natt! Hon vill så gärna se sin älskade i drömmen.

Så inföll en annan av pojkarna: — Inte behöver Kerstin drömma för att se sin älskade. Hon behöver bara gå och glänta på Norrgårds boddörr, så får hon se honom i verkligheten, om han råkar vara hemma.

Anna-Lena såg upp från sitt arbete och sade till Kerstin: Vad kommer där för folk?

Kerstin såg utåt vägen, där tre främmande herrar kom gående i riktning mot midsommarberget. De stannade en bit från de andra och såg granskande på flickorna. Plötsligt utbrast en av dem:

— Ta mej tusan pojkar! Jag har aldrig i mitt liv sett en så vacker flicka som hon, som sitter därborta längst till höger! Är hon inte förtjusande?

Han gick fram till småflickorna och frågade: — Vem är den där flickan, som sitter och knyter löv därborta på stenen? Är hon från den här byn? Småflickorna stod blyga och förlägna, men till sist svarade en av dem: — Nej, hon är från Norrbyn. Det är Norrgårds Anna-Lena. Så gick han tillbaka till sitt sällskap och sade:

— Nu har jag fått reda på, vad den där vackra flickan heter, och det säger jag er pojkar, förrän stången är rest, skall jag kyssa den där flickan!

Hans kamrater skrattade, men en av dem inföll: — Gör dig inte så säker! Det är inte sagt, att alla flickor står till ditt förfogande! Han räckte handen till de andra:

— Vågar du hålla vad? Jag ger tusen mark, om jag förlorar!

Stadsherrarna drog sig [illegible] flickorna. Vadhållaren gick fram till Anna-Lena och sade: — Det är ett dugt arbete ni har! Han böjde sig ned och började plocka löv av kvistarna, — Kanske får jag hjälpa fröken! Han räckte Anna-Lena handen och presenterade sig.

Pojkarna på berget såg långt på inkräktarna. Försökte de lägga beslag på deras flickor? Erik låtsades om ingenting, men såg i smyg bort till Anna-Lena. Han undrade för sig själv, hur Anna-Lena skulle reagera inför den fina snobbens närmanden.

Anna-Lena hade sitt snöre fullt med löv. Hennes kavaljer ringade upp snöret på sin arm och följde henne till stången. Hon knöt fast snöret på råarna. Den hjälpsamma herrn vek inte från hennes sida. — Har fröken levat och bott hela sitt liv här på landet?

Anna-Lena svarade frimodigt: — Ja, det har jag och inte ett ögonblick har jag längtat härifrån!

— Jaså, ni trivs här! Det är synd, att en så vacker flicka skall begrava sig härute på landsbygden! Skogby är en ganska stor by, efter vad det ser ut. Jag skulle ha god lust att se mej omkring här. Vill inte fröken komma med som min ciceron?

Anna-Lena såg småleende upp från arbetet: — Tråkigt nog kan jag inte komma. Vi måste ha stången färdigklädd så fort som möjligt.

— Kan inte någon annan flicka ta hand om det här?

— Nej, jag lämnar inte halvfärdigt arbete.

— Jaså, ni är så envis! Jag får väl vänta då tills ni har alla rutorna färdiga.

Anna-Lena skrattade: — Nej, inte ens då kan jag gå härifrån. När midsommarstången är färdigklädd, skall den dragas upp, och till det behövs det så många händer som möjligt.

— Kanske största orsaken till att ni inte kommer med mej är den, att ni har en hjärtanskär, som skulle sakna er.

Anna-Lena böjde sig ned över arbetet, utan att svara. Hennes kavaljer blev besviken, men gav inte upp hoppet. Ännu hade han möjligheter att pröva sina chanser! Snöret med lövkvistarna tog slut. Anna-Lena gick tillbaka till kvarnroten för att binda mera löv, följd av sin beundrare. De andra stadsherrarna gavhela tiden akt på deras förehavanden.

Anna-Lena knöt fast sista lövet på garnändan. Nu eller aldrig! tänkte hennes kavaljer och böjde sig blixtsnabbt ned och försökte kyssa henne. Anna-Lena kände hans heta andedräkt mot sin kind. Vreden flammade upp inom henne. Utan att besinna sig, slog hon sin närgångna kavaljer rakt i ansiktet.

Som en slokörad hund gick han tillbaka till sina skrattande kamrater, som på långt avstånd ropade till honom:

— Ro hit med hackan! Du har förlorat vadet.

Midsommarstången var färdigskrudad med löv och vimplar. Nu skulle den resas. Pojkarna sprang om varandra och förberedde det viktiga arbetet. Tåg och block fastgjordes. Två stänger surrades ihop till sax, med vars tillhjälp man lyfte stången från marken. Så gavs order om, att det var klart att börja draga med taljan. Ivriga händer fattade tag i taljan. Pojkrna ropade: — Åhej! Åhej! medan stången sakta reste sig. Då stången var rest, sjöng ungdomarna "Jag älskar min hembygd vid svallande hav". När sista tonerna av sången förklingat, gick ungdomarna i grupper ned för berget. Årets kortaste natt var till ända.

Då Anna-Lena och Kerstin gick till morgonmjölkningen, dåsiga och tunga efter en genomvakad midsommarnatt, såg de flaggorna från Skogby-midsommarstången vaja högt mot den molnfria sommarhimmeln. Sömnen försvann. Deras unga sinnen fylldes av ljuva lyckodrömmar och med klara, unga röster lockade de:

(Forts.)